

RUH MADDE

Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUĞ

Yazdıranlar :

Dr. Ata Atalay
Bedri Tepeköy
Hal Haras
Eğin Arıkdal
Süer
Sevil
Özbay
Ölçerman
Sancar
Salkök
Erendor

Cemiyet ve Cemiyet binası
Sıraselviler, Billürce
Sümbül Apt. No. 14/2
(Santral Sokağı)

İzgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Paradeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

**İletişim, Abone ve
Havale adresi :**
RUH ve MADDE
P. B. 1157 - İstanbul

Sevgili Okuyucular

Bu sayımızla beşinci cildimize başladık. Kainat-taki tekâmülün tedricî esasına göre yürüdüğünü hepimiz biliriz. Yine de biliriz ki tekâmülde «devre» ler vardır. Bizler de beşeri ölçülerimizle cilt sayılarımızın devrelere tekabül etmesi arzusunu göstermekteyiz. Dünyamızın zaman ölçülerini göze almasak, ilerlemek için çabalamasak, lüzumsuz bir tekrar ve durgunluk devresine gireriz ki bu günün şartlarına göre bu, kimseye faydalı olmamakla müsavidir.

Yeni devremizin, sistematik bir program dahilinde yürütülmesi en belli başlı özelliğidir. Dünyamızda gittikçe hızını arttıran tekâmül yürüyüşüne uymanın başka çaresi yoktur.

Cemiyetimizin kurucusu Üstad Bedri Ruhselman'ın çalışmalarındaki derinlik ve zenginlik yanında bir de kendisini yakından tanıyanların bildiği çok sert gibi gözükken fakat gerçekten prensipli, metodik bir mesai tarzı vardı.

Gerekenin yapılmasının kâinat şümül icapları bütün sevgi dünyasını içine almaktadır ki, bu mutlu vazife dünyasında her şey yerli yerinde ve yüzde yüz bir kıymet ifade etmektedir.

İnsanlığın haysiyeti ve şerefi büyüktür. Fakat bu haysiyet ve şerefe kavuşmak için yine de insanın kendi cehit ve gayreti esas olmuştur ki bu insanı insan yapacak şartlardan en mühimmidir. Bu, insan tekâmülünün başka bir şeyin neticesi değil, kendi fiillerinin neticesi olacağı manasına gelir ve insan olarak da büyük mes'uliyetimiz buradan doğmaktadır.

Yer yüzündeki hayatımız sırasında, şuurlu bir mahlûk olup idrakli olmak yolunda gidişimiz, büyük cehitkârların dev mesailerine ihtiyaç göstermiştir.

Cemiyetimizin de, mensuplarından beklediği, bu dev mesai yolunda olmaya hak kazanmaktır. Ve bu cehitler karşısında duyulan hürmet de, hepimizi, kendi vüs'atinde bir cehitkâr yapacaktır.

İlim, Prensipl ve Aksiyon Adamı

Dr. BEDRİ RUHSELMAN

“Kudretinin en üst basamağına ulaşabilmiş insanlar çok nadirdir. Bu kimselerin hayatları bütün bir insanlık için büyük örnekler ve bilgilerle doludur. Onlar esasen, herkesin malı, herkesin düşüncesi olan bilgi ve faziletin, tatbikçileri ve yayıcılarıdır.”

Yazan : Ergün ARIKDAL

Yaşayışı, çalışışı, konuşuşu, bakışı, hitabı, sözü, yapısı, ifadesi; evi, eşyası, kitapları; sohbeti, konferansı, öğüdü, tenkidi, ilmi; sevinci, neş’esi, merhameti; kuvveti, azmi, iradesi, kudreti, velhasıl bir insan olarak sayılması mümkün olan bütün zekâ, fiil ve faziletiyle beraber, Dr. Bedri Ruhselman’ın, şu köhne alemimizde çok müsbet, çok ibret verici, çok mümtaz bir yeri olmuştur ve olagelmektedir.

Bu üstün insani vasıfların büyük bir tevazu libasında ahenk teşkil etmesi neticesi meydana gelen bu «seçkinler seçkini» insan, bizce, herşeyden evvel, büyük bir vukuf sahibi ilim adamıydı. İlimci olmanın gerçek vasıfları, gerçek cesaret ve inancının fevkalâde bol ve bereketli olduğu bir insan zihninin yer yüzünde, ne kadar az insanda temerküz ettiğini her zaman göstermek mümkündür.

Dr. Bedri Ruhselman, sadece, bir Metapsişik ve psişizm bilgini değildi. Ve gene mutaassıp bir «doktrin ibda edici de» değildi. O, bilinmesi gereken her mevzuun özüne nüfûz edebilmiş ve değme zekânın daralmadan ve tökezlenmeden başaramıyacağı gerçek «ilmî senteze» varabilmiş ve bilhassa en önemlisi, bunları şaşmaz bir hassasiyetle tatbik ve takip edebilmiştir.

Dr. Bedri Ruhselman’ın neşrolunmuş

eserlerini, objektif bir nazarla tetkik edebilen ve ayrıca «tetkik etmenin usul ve bilgisine malik» olan bir kimse için, ilmî bir araştırmamanın ve ilim alemince müphem bir şekilde karşılanan ilmî Spiritualizmanın, nasıl müsbet ve kat’i delillere dayandığını apaçık olarak müşahade etmek kabildir.

İlim adamıydı, zira etrafındakilere ve okuyucularına daima akıl prensiplerinin ışığında hareket etmenin biricik çıkar yol olduğunu söylemiştir. Bütün mesaisini daima bu söylediklerinin müsbet ışığı altında yapmış ve asla metafizik bir istikamete giderek açık ve duruluktan bir nebze olsun fedakârlık etmemiştir.

«Ruh ve Kâinat» isimli eseri, sadece çok ilmî ve müsbet bir sentetik bilgi değil, ayrıca, yeni yeni araştırma sahalarının müjdecisi ve rehberidir de... Oradaki derin nüfuzu nazar, feraset, mantık, muhakeme ve konuların sıralanışı cidden şayanı hayret bir dimağın gene şayanı hayret bir çalışmasının neticesi olmuştur. Ruhselman’ın ilimci şahsiyeti sadece eserlerinin (bilhassa Medyomluk ve Mukadderat ve İcabat isimli olanları) tetkikiyle anlaşılacak bir husus değildir. Ayrıca onun metapsişik araştırmalardaki fiili faaliyetinin vekar ve dakikliğini de göz önüne almalıdır. Batı aleminin meşhur simalarının defaatle atla-

geçtikleri «ilmî verileri» kıymetlendirip, onları insanlığın henüz ulaşamadığı ilmi bir değer seviyesine çıkarması, bunun kâfi bir delilidir.

İlim dallarının en zor tetkike tâbi olanları ve müsbet neticeler çıkarılabilirliği şüphesiz, konusu insan varlığının geniş sahasıyla ilgili olanıdır. Böyle bir işte içinde büyük bir ferasetle ve a-
nca çalışmak, yeni yeni izahlar bulmak, bu konularla az çok ünsiyeti olanlar malûmdur ki zordur. İşte Ruhselman, bu zorluğu mükemmelen aşip ardından çekip götüren seçkin bir zekâ idi.

Onu yalnız «kendi konusunu» düşünen bir ilim adamı olarak bilmek yeterli ve noksan olacaktır. Şöyleki, ilim adamının zihniyeti ilim meydana getirme potansiyelidir. İlimde müsbet düşünüş, olaylara bağlanma demektir. İlim adamı, deneye tâbi olan realite olaylarına bağlanarak onu çözümlenerek elemanlarına ayırır. Halukî Dr. Bedri Ruhselman, bu vasıflara tam olarak, kâinat olaylarını bütün halinde evrensel olarak ele almış, realitenin sadece tanınmasıyla yetinmeyip, onları zihinde terkiğini de yapmıştır. Tensip zihniyetinden asla ve asla ayrılmamış ve hakikati daima bu vasıta ile almıştır. Hakikat sevgisi, bir gayeyi elde etmek endişesinden değil, bilmek ve bilginin aşkıydı. Demekki, bu hale göre, hem faziletli bir ilim adamı, hem çok müstesna bir «metapsişik filozof» la karşı karşıyayız demektir.

Prensip adamı olarak bir Ruhselman şüphesiz: hayat akışı, her safhasıyla, anı an bir bilgiye, idrake ve prensibe bağlanarak tezahür etsin ve hakikat aşkıyla dolu olan bir zihnin yegâne bağlanabileceği prensipler tahdında büyüsün ve yücelsin. Bildiği, kabul ettiği, sistematikleştirdiği, inandığı her fikrin ve bilgilerin fil halinde tezahür edişinde daima ve daima prensipleri, yani şaşmaz temel prensipleri, rehber olmuştur. Prensiplere tam manasıyla uyularak vazifenin ifa edilmesi, en küçük bir sapmağa müsamaha gösterilmemesi ancak böyle bir hal ile

karşılaşmakla mümkündür. Kudretli, vazife şuuruna ve bilgisine sahip, yücelerin izinde olan bir yıldızın, Dr. B. Ruhselmanın, ışığı doğrudan da öte, dosdoğru yayılmış ve yolu yüksek bilgilerin neticesi olan prensipler olmuştur. İlmî imanının yanı sıra «prensip andına» ve işe (aksiyon) olan bağlılığı bizler için asıl önemle üzerinde durulması gerekli olan husustur.

Bilen ve bildiğini yapan bir insan: işte bu aksiyon adamıdır, mevzû adamıdır, üstün ruh plânlarının adamıdır. «Neticesi alınmayan bir iş» cümlesinin kullanılmıyacağı nadir mekânlardan biri olan Dr. Ruhselman'ın aksiyon sahası, çoklarımızın tasavvur edemeyeceği bir şaşmazlık ve tevazû içinde işlemiştir. Delilleri ise günden güne artmakta ve daha da çok artacaktır. Çünkü bu aksiyon sahasında her atılan adım, kendi sınırlarının ötesine taşmakta, sahibinin durumuna uygun olarak evrensel mahiyet almaktadır. Zaman bunları bizlere göstermekte gecikmeyecektir.

Objektif olarak, şunu arz edebiliriz ki, yüksek İdareci Plânların yeryüzünde hasıl edeceği yeni tekâmül hamillerinin cevelân edeceği satırları, tohum ekebilir hale getirmek üzere tensip ettikleri «arz üstü» varlıklardan biri olarak apaçık gördüğümüz Dr. Bedri Ruhselman isimli varlık, cismani bir hayat içinde ilim, prensip ve aksiyon adamı olarak yaşamış ve yerine dönmüştür. Onun bizlere ve insanlığa bıraktığı «bilgi aşkı» gittikçe yeşermekte, serpilmekte ve dal budak salmaktadır.

RUH ve MADDE'nin

4 üncü Cildi Satışa arz olunmuştur.

Siparişlerinizi
adresimize verebilirsiniz

Cilt Fiyatı : 25 T.L.

Kapak Fiyatı : 5 T.L.

Sipariş adresi: P.K. 1157 - İSTANBUL

OLAYLAR

Arasında

GEMİCİLER HAYAL GÖRMEMİŞTİ

(Fernando Ruggeri'nin SPIRİTİZMO Kitabından)

Güzel bir haziran günü bir İngiliz harp gemisi Stromboli adasını ziyaret ediyordu, gemi limana yanaşmıştı. Mürettebat izimli çıkmıştı. Kaptan yanına gemi subaylarını alarak Stromboli yarımadasını ziyaret etmek için tepeye tırmanmağa başladılar. Kraterin bulunduğu yere epey yaklaşmışlardı ki, iki adamın el ele tutuşmuş olarak zirveye doğru koştuklarını ve kendilerini kraterden içeri attıklarını hayretle gördüler. Akabinde kulaklarını tırmalıyan ve onları dehşete düşüren feryatlarını duydular; sonra derin bir sessizlik oldu.

Subaylar ve kaptan oldukları yerde donup kalmışlardı. Kaptan bu iki adamdan birinin İngilteredeki evinin yanında oturan komşusu Booty'nin ta kendisi olduğunu dehşet içinde hatırladı; belki de benzetmişti... Sonra kraterine doğru koşular, fakat hiç bir şey göremediler.

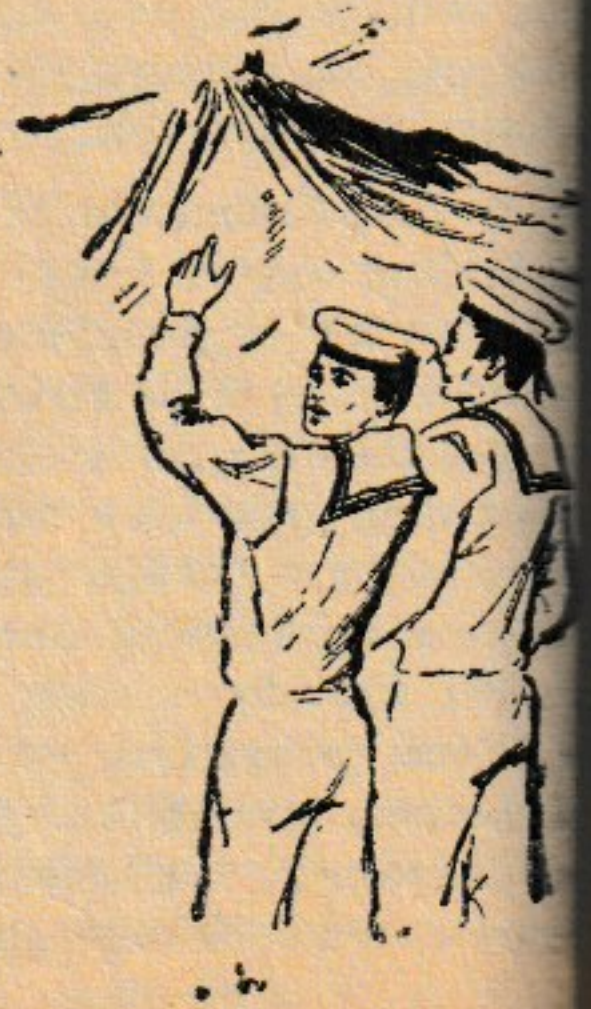
Kaptan ve subaylar bu olayın tesiri altında, her biri kendi zaviyesinden gördüklerini tekrar yaşayarak ve yorumlayarak adeta otomatik bir halde gemiye döndüler.

Gemide çıkan gazete bu olayı saati ve dakikasına varıncaya kadar bütün detayları ile ertesi günkü nüshasında neşretti. Buna ilâve olarak, ayrıca, Kaptan o iki adamdan birisini tanıdığını söyledi ve bütün eşkâlinin tarifini ilâve ettirdi.

Gemi İngiltereye döndüğünde Kaptan komşusu Booty'nin aynı gün ve saatte öldüğünü öğrendi.

Booty'nin karısı, kocasını küçük düşürmek veya herhangi bir husumetinden dolayı kaptanın böyle bir benzetme yaptığını ileri sürerek, onun aleyhinde tazminat davası açtı. Davayı kalabalık bir meraklı kitlesi takip etti. Soruşturmalar bittikten sonra, dava, bir celsede hakimin şu kararı ile hitam buldu:

"Müteveffa'nın öldüğü gün ve saati, onun o gün giydiği elbisenin rengi ve eşkâli her iki tarafın da ifadelerine uyuyor. Ve bunu yalnız kaptan değil subayları da müşahade etmişlerdir. Şu halde bunda bir kasit görmemekteyim."

BİR RÜYA

(Abdullah UYAROĞLU, Havza, Haberler Ajansı Muhabiri)

25/26.Kasım.1963 gecesi rüyamda, Havza-Samsun şosesi üzerinde bulunan, Mısmılağaç köyü mezarlığı yakınında bir yerde oluyorum. Bulduğum yerde bir tabut, tabutun içinde bir ceset oluyor; korkuyorum. Tam bu esnada, Mısmılağaç köyünde oturan dayım İsmail Gündüz bitkin bir vaziyette gelerek, yanıma yıkılıyor. Ve bana dönerek — Yeğen üç gündür ağzıma lokma girmedi. İmdat — diyor: Dayı diyorum, köye kadar gidelim. O ise — Benim kıpırdıyacak dahi halim yok anlamıyor musun — diye oraya yığılıp kalıyor.

Çabalanaşıma eşim Neriman uyanmış, beni dürtüyor. Kan ter içinde kalmışım; rüyamı kendisine anlatıyorum. Olayın tek şahidi Allah ve eşimdir.

Ertesi, yani 26.Kasım.1963 Salı, günü hiç bir şeyden habersiz, dükkanıma gidiyorum.

Saat 14.30 sıralarında dükkanın önünde duran bir takside inen Şoför gelerek beni alıyor ve rüyamda gördüğüm dayım İsmail'e otobüs çarptığını söylüyor. Kaza yerine gidiyoruz. Hayret; bir de ne göreyim: kaza tam rüyamda gördüğüm yerde vuku bulmuş.

O gün pazırdan köyüne dönmekte olan dayım İsmail Gündüz'e, Ankaradan Samsuna gitmekte olan Şoför Fikri İdaresindeki Trabzon 80357 plâka numaralı Ulusoy otobüsü çarpmış ve iki kaburga kemiğini kırmıştır. Ağır yaralı olan İsmail Gündüz Samsun Devlet hastahanesine kaldırılmıştır.

Bu olay da açıkça gösteriyorki, şu içinde yaşadığımız alemin esrar perdesi henüz aydınlanamamıştır. Biz uyusak ta ruhlarımız dolaşiyor. Ve bize bazı olayları evelden haber veriyorlar.

HIRSIZI BULDU

(Fernando Ruggeri'nin SPİRİTİZMO Kitabından)

Medyom W. de Kerlor, ki bir klervoyan'dı, Nizza'da bulunduğu sırada, şehrin polis şefi telefonla kendisinin acil ve çok önemli bir vak'a için merkeze kadar gelmesini rica ediyor. Kerlor geldiğinde Şef ona şöyle bir durum anlatıyor:

"İlkbakça acaip kıyafetle gezen bir adamın, kendisi kadar önemli miktardan ihtiyatsızca muhafaza ettiği kasasından bir kaç bin altını ile bir kaç milyon gümüş para ve mücevherat çalıntı; bunlar hiç bir iz bırakmadan ortadan kaybolmuşlar."

W. de Kerlor Şef'le birlikte derhal villaya gidiyor. Kerlor Şef'in talimatı gereğince, vak'anın olduğu yerde, içindekileri çalınmış kasanın bulunduğu masadan bir metre uzağa, biri kuzeye ötekine güneye gelecek şekilde iki iskemle koyuyor; eşyası çalınan kasayı kuzey yönündeki iskemleye oturtuyor, ve boş kasayı dizleri arasında tutarak derin bir konsantrasyona geçiyor.

(Devamı Sayfa 25 de)

RUHI TEMASLARDA ŞÜPHE UNSURLU

(Geçen sayıdan devam)

Yazan : Feridun TEPEKÖY

Akla gelecek her türlü şüphe ve ihtimalleri tamamen bertaraf ederek tam bir iman halinin temin edilmesine vesile olacak fizik bir tertibin ortaya konması oldukça müşkildir. Fakat büyük çapta şüphe unsurunu bertaraf eden bir fizik tertibin teklif edilmesi de imkânsız olmasa gerekdir. Üç buutlu madde kâinatımızın tâbi bulunduğu şartların dışında, daha süptll bir alemin şartlarına göre hareket eden tesirler de, tıpkı madde alemindeki gibi, bir şuurlu müessirin tesirleriyle şekil ve yön almaktadır.

Bu fikrin dışında herhangi bir izah tarzının tam manasıyla tatminkâr olamayacağını münakaşasını burada yapacak değiliz. Zira mevzuumuzun dışında bir konudur bu. Biz burada ancak öbür alemde gelen tesirlerin şuurlu bir müessir tarafından gönderilmekte olduğunu ve hakikaten bizim dışımızdaki varlıklardan gelmekte olduğunu ve bu dışımızdaki varlıkların maâdi bir bedene sahip bulunmadıklarını göstermeğe hizmet edecek olan bir fizik düzenekden bahsedecek ve bu suretle hadiseler üzerinde bu zaviyeden düşünmek zeminini hazırlamağa çalışacağız.

BAZI ÖNEMLİ NOKTALAR

Pek basit olan aletin çalışma prensibine temas etmeden önce, yukarıda zikrettiğimiz iman halinin inanç basamağına bizi götürecek olan ikna edici hususların neler olabileceği ve bunun alette ne suretle ortaya konabileceği konusunu biraz olsun açıklamamız lâzımdır.

1 — Aletin çalışmasını, ana prensibe göre, medyom üzerine alacaktır. Aletin çalıştırılması esnasında, medyoma bağlı veya serbest şuurunun şu veya bu kanaldan müdahalelerinin mevzuubah olamayacağını açıkça isbata yarayan bir karakterde olması mecburidir.

2 — Ayrıca, avrayı teşkil eden hazrunun telepati ve fikir intikali yoluyla meydana getireceği bozucu ve şüphe davet edici tesirlerini bertaraf edecek yapıya sahip olması da zaruridir.

3 — İhtimâliyet hesaplarına göre her hangi bilgili ve zeki bir insanın bütün dikkat ve ihtimamına rağmen bu aletin vasıtasıyla mânalı bir tek kelime yazabilmesi ihtimâliyetinin dahi bulunmaması, yani ihtimâliyetin sıfır olması da lüzumludur.

Bilhassa üçüncü maddenin icapları tam manasıyla yerine getiren bir alet ortaya koyacağı müspet bir netice hakkında itiraz edenlerin söyleyecekleri pek fazla bir söz kalmıyacaktır. İddia ve idrazda bulunacak olanlar ekseriyetle modern parapsikolojinin benimsediği fikirlerden hareketle, olayın maddi bir izahı ve tarifini yapmaya gayret ederek, reddenen bir mevcudiyetin var olmasını mümkün olamayacağını veya lüzumsuzluğunu ortaya koymağa gayret edeceklerdir. Nitekim, onların iddiasına göre, aletten manalı bir kelime veya bir cümle elde edilmiş ise, bunun mutlaka bedensiz bir varlık tarafından verilmiş olması icabetmez. Bu bilgi, bizzat ya medyom

serbest şuurundan veya bu halin
ettiği geniş fizik üstü imkânlardan
dolanılarak diğer bazı insanların etra-
fında yaydıkları tesirleri yakalamak sure-
tiyle gene bizzat medyom tarafından ve-
tilir. Binaenaleyh, burada bedensiz
varlıkların mevcudiyetini icabettiren hiç
fizik zaruret mevcut değildir. Bura-
da sadece şu hususu belirtelimki, fizik
dünyeye bağlılığın gevşetilmesi, şuurun
serbestleşmesi, hiç bir zaman etrafıyla
her manasıyla tecrit edilmiş bir saha i-
çinde vuku bulan bir hadise değildir.
Bu sebeple serbestleşmenin ne demek ol-
duğunu iyi bilmek ve tarifini yapmak i-
stediğiz. Serbest ruh hali dediğimiz bu
durumun üstün ruhi kabiliyet ve mele-
kelerin tezahür etmesine vesile teşkil
eden başlıca amil olduğunu biliyoruz. Bu
tezahürler arasında klervuayan gibi, ma-
ad ve istikbale uzanan geniş bir görü-
lülük kabiliyetinden tutun da, materya-
lasyon hadiselerine varıncaya kadar
her türlü medyanimik bir skala üzerinde ya-
yayan çeşitli tezahürlere şahit olmak-
tır. Eğer bütün bu tezahürlerin esas
sebebi sadece bizim şuurumuz veya ser-
bestleşmiş şuurumuz olsaydı, bu
tezahürde aklımıza gelen bütün suallerin
cevaplarını, istikbale ait öğrenmek iste-
dilerimizi, her zaman ve mekân içinde
bulup edebilirdik. Bu da pek basit olarak
gösteriyorki, serbestleşmekle hem
istenilene cevap bulmak mümkün
olmaktadır ve hem de bu hal irtibat ko-
şullarını temin eden başlıca vasıta ol-
maktadır. Demek ki, ruh beden irtibatı-
nın gevşetilmesi ile irtibatlarımızı daha
kolaylaştırmış ve aynı zamanda da kolay-
laşmış olmaktadır. Her istenilenin elde
edilmeşi zarureti de bize şu hakikati
göstermektedir ki: serbest ruh halinin te-
zahür ettiği kudret genişliği imkânları, İ-
stikbalde Yüksek bir Plânın müessir kudret-
leri tarafından umumî kâinat nizam ve
düzenine müteveccih olarak ayarlanır.

Şu halde muayyen bir form içinde
bulunmuş bir ruh, ister hipnotik ve-
ya da manyetik, ister fizik, tezahürler gös-

tersin unutmıyalımki her zaman daimi
bir kontrol altındadır.

ALETİN DAYANDIĞI PRENSİP

Aşağıda şemalarını takdim edeceğimiz ve esasında aynı prensibe göre işleyen aletlerin çalışmasını, bilindiği gibi, medyomlar üzerine alırlar. Burada medyom, sadece gelen tesirleri tam zamanında alete intikal ettirmek üzere bir transformasyon kademesi vazifesi görecektir. Medyomun, istiyerek veya gayrişuuri olarak yapacağı her türlü maksatlı veya maksatsız bozucu müdahalelerinin kat'i olarak önüne geçmek için mesaj cümlesini harflerine bölmek, bu harflerin de medyomun idrak ve şuur kanalına uğramadan safiyetini muhafaza ederek naklini temin etmek, aletin işleyiş prensibini teşkil etmektedir.

Her ne kadar tiptolojik metot da bir dereceye kadar böyle bir esasa dayanmakta ise de, itiraz edilecek noktalarının daha fazla oluşuyla kifayetsizliği kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Nitekim bu metotla yapılan çalışmalarda, celseye iştirâk edenlerin iradi ve gayrişuuri bir takım müdahalelerinin daima mümkün olabileceği her zaman düşünülebilir ve zihinleri kurcalar. Bu bakımdan şüpheyi ortadan kaldıracak kat'iyete sahip olamamaktadır. Meselâ, bir cümlenin başından itibaren tespit edilen harflerinin ortaya koyduğu kelimeler ile hazirunun zihni faaliyetiyle şu veya bu şekildeki bir neticeye ulaşmak gayreti, masaya değen parmakların faaliyeti üzerinde tali bir takım bozucu tesirlerin husulüne pek alâ sebebiyet verebilir.

İşte, böyle bir itiraz mevzuunu da ortadan kaldırmak icabettirmektedir.

Bu sebeple medyomun sadece hakikaten tesirleri nakleden otomat bir mutavassıt (düşünce ve hislerden mahrum bir alet) olarak vazife görmesini temin edecek şartları havi fizik bir tertibin yardımcılığına ihtiyacı vardır. Takdim ettiğimiz şema işte bu hususun bilhassa tahakkuku için çizilmiş ve tetkiklerinize sunulmuştur. (Devamı var)

Kıbrıstaki bir olayın düşündürdükleri İNSANLIĞIN BEKLEDİĞİ

İsterse en mütevazı olsun, hayattaki kendi rolümüzün idrâkine vardığımız zaman ancak mes'ut olabiliriz. Ancak o zaman mutlu yaşar, ve mutlu ölürüz. Zira hayata mana veren şey, ölüme de bir mana verir.

Antoine de Saint-Exupéry

Yazan : Suat TANSUĞ

Bu gün dünyanın bazı milletleri tarihi bir tekâmül neticesinde medenî bir seviyeye ulaşmış bulunuyor. Buradaki (medeniyet) kelimesinin tamamen Batı'ya has bir düşünce sistemiyle, maddî refah ve akademik ilimlerin ansiklopedik bellenişinden ileri gelen bir kültür tarzında anlayabiliriz. Yoksa, dünyanın muhtelif bölgelerinde çiğnenen haklar, tek taraflı menfaatler yüzünden ortaya çıkan vahşiyane kıtaller yine o milletlerin halkları tarafından bitaraf bir şekilde pek değerlendirilememektedir.

Gerçi geçirdiği iki büyük harpten sonra bilhassa Avrupa halkı sefalet ve ıstırapı yakından tanıyarak bir hayli yumuşamıştır ve İngilterede Kıraliçe Viktorya devrine tesadüf eden «mütekkebbir Avrupalı» tipinin mevcut olabilmesine bugünkü şartlar müsait değildir. Fakat ne çare ki kütle tekâmülleri, bütün hızlanmaya rağmen, yine de pek süratli olamıyor.

Halbuki, içinde yaşadığımız asrın (İnsanlık) düşüncesi, barbarlıklardan ve utanılacak bir bencilliğin neticesi olan «Neme lâzım!» fikrinden uzak bulunmalıydı. Her ıstırap çekip gadre uğra-

yanı kardeşimiz bilmezsek istediği kadar müreffeh ve okumuş olalım yine de b (vahşi) olarak kalırız.

Hayat şartları hiç de yumuşak sayılmayacak bir vasatta yaşamaktayız. B sert şartlar karşısında bizlerden de sert olmamız beklenir. Ama bu sertlik, baskılarından çok daha fazla kendi kendimize tatbik edeceğimiz çetin bir hayat disiplini olmalıdır. Bütün zihnî faaliyetimiz, vicdanımız, yüksek sezgi ve imanımızın bizi çektiği yol şüphesiz ki b çocuk oyuncağı değildir. İçinde yaşadığımız dünyada karşılaştığımız hadiselerin ve davranışlarımızın bizler için b imtihan olduğunu unutmazsak, küçü veya büyük her olay bizim için ayrı bir kıymet kazanır.

Bu söylediklerimizin açık bir izahını yapmak için düşünüş tarzımızın prensiplerini ortaya koyalım: Ruh, ebedi hayatında, arttırdığı bilgisiyle gittikçe şuurlanmak, idrâklenmek, müessiriyetini arttırmak, hasılı t e k â m ü l e t m e k yolundadır.

Bu hayatında tek başına değildir; kendi benzerleri ile bir aradadır; ayrı

onun tekâmül derecesinin çok üstünde ve onun tekâmülüne yardım etmekle vazifeli varlıkların idaresi altındadır. Bundan başka da, kendinden geri varlıklarla teması vardır: Meselâ daha iptidai insan kardeşlerimiz, hayvanlar ve nebatlar..

Kendisinin üstü durumunda olanlar, onu, tekâmülünün en uygun olacağı bir vasatta barındıracaklardır. Burada, Üstün Alemde elbette doğruluk, sevgi, adalet ve vazife ikazları olacaktır.

Fakat kendi mazisinin - geçmiş enkarnasyonlarının kendisine temin ettiği müktesebata - muayyen bir oluş hali; kendi benzerlerinin çoğunluk düşünceleri, kendisinden geri vasatın çekici, bulagıcı tesirleri onu daima aşağılara, hisler: şehvet, nefret, gayiz ve kırıcılık uçurumlarına çekecektir.

Fert, kendi özündeki Tanrı vergisi iyiliğinin tesirleri ile, Üst Alemin ikaz mahiyetindeki kendisine yolladığı problemleri halle çalışacak, kendini geri tesirlerden kurtarmaya savaşıacaktır. Bu bir imtihan mevzuudur. Kendi kendisine, bir şeyin doğruluğuna inanmanız kâfi gelmeyecek... Ayrıca onu ağır maddî şartlar içinde tatbik edeceksiniz ki hem siz idrâkinizin icabı olan tatbikatı yapıp bir üst tekâmül derecesine hak kazanacaksınız; hem de sizi müşahede eden binlerce ve binlerce bilgisiz ve sizden geri, yahut da sizin hareketlerinizden başka çeşitlerde istifadeler eden varlık yararlanacak.

Hürriyet gazetesinin 29 Aralık 1964 tarihli nüshasında şu haberi aynen iktibas ediyoruz:

Binbaşı Nihat İlhan'ın üç küçük çocuğu ile karısı Kıbrıslı Rumlar tarafından katledildikten sonra: **"Türk Mukavemet Teşkilâtı dün sabah Lefkoşe'de Rumlara ait bir otomobili ele geçirdi. Otomobilde hâmile bir Rum kadını da buluyordu. Türkler derhal hâmile kadını Türk Elçiliğine getirdiler. Nihat İlhan**

da Elçilikteydi. Kadın çok korkuyordu. Korkmamasını söyledi ve «Seni ben tedavi edeceğim; korkman için sebep yok» dedi. Sonra kadının yeni yılını kutladı. Türk askerî doktorunun bu durumu oda da bulunanların gözlerini yaşarttı."

Burada, yazımızın başlangıcında mücerret olarak anlattığımız imtihan mevzuunun ne kadar sert, o nisbette de bütün insanlık için faydalı bir misâli karşısındayız. Nihat İlhan kardeşimiz için şöyle dönebiliriz: **Herkesi sevecek, herkese yardım edeceksin!** fikrini benimsemişti. Karşısına bu fikrin öyle bir tatbikatı çıktı ki buna dayanmak için gerçek bir ruh kuvveti lâzımdır. Karınızı, çocuklarınızı öldürecekler ve siz, onları öldürenlerin, az bir zaman sonra yaralarını sarmaya koşacaksınız..

İsa çarmıha gerilirken ona hakaret ettiler; dövdüler. O ise, ancak şunu dedi: "Ya Rabbi, sen onları affet ne yaptıklarını bilmiyorlar!"

Elbette ki öldürülenler, kendi hayat plânları icabı o eprövü, tecrübeyi yaşadılar. Bu hâdisenin meydana gelmesine vasıta oldular.

Bu hâdisede tek tek fertlerin kendi şahsî tekâmüllerini aşan, maşerî, toplu bir tekâmül dersi ile karşı karşıya bulunmaktayız. Öyle varlıklar vardır ki onların endişesi, derdi, işi, yalnız başkalarının tekâmülüdür ki biz buna **v a z i f e** diyoruz.

Bir tek şahsa yapılan münferit bir yardım, hele böyle ağır şartlar altında yapılırsa, yardımı yapan için kıymetlidir. Ama onun akislerinden faydalanan binlerce bedenli ve bedensiz canlıyı düşünürsek işin vüs'at ve ehemmiyeti gözümüzün önünde belirecektir. İnsanlık, sadece ekonomik, sosyal şartlara tabi olarak bir defaya mahsus yeryüzünde gelişigüzel yaşamaktan ibaret değildir. Ve Büyük İNSANLIĞIN insanlardan beklediği bir şey vardır: Cihan Şümül bir SEVGİ. Ne mutlu o yolda bulunanlara..

DÜŞÜN TATBİK ET

Hayatta insanın tesadüf ettiği bir çok müşküller arasında en zıddına giden şey mefkûresine uygun olarak beyan edilmemiş olan fikirleridir. İnsan her şeyden kolaylıkla feragat edebilir. Fakat fikrinden asla. Bir an için kabul etmiş gibi görünse bile bu sabit fikrini kolay kolay atamaz. Sen de iyi olduğunu kabul ettiğin fikrinden kat'iyen cayma, fena kısımları varsa bir an bile tereddüt etmeden kendini onlardan kurtar ki yükselsin.

Bir insan yükselmek için etrafındaki safraları nasıl atar, bir balon nasıl yükselir? İnsanlar, teali için, içinde bulunan yüzlerce ton safraları birer birer atıp kendisini temizlemeliki yükselsin, İşte bunlar ki bir azamet, kendini beğenmişlik, etrafındakileri hor görmek ve kendi kötü fikirlerini atıp iyilerini almakla mümkün olur. Bunları at; düşünme, kayıp etmezsın.

Etrafına bak, kâinat ne güzel, bunlar hep sana birer hakikat gösteriyor. Onların canlı olan hareketleri sana bir şeyler söylemek istiyor. Ağaçların havaya uzanmış olan dallarından gök yüzüne intişar eden nağmeleri duy. İçinden derinden düşün, o zaman birçok şeyler anlarsın. Yeşil çimenlere sabahleyin bak, üzerindeki billûr parçaları nasıl birer pırlanta gibi ışıldar. Acaba bunlar sabaha kadar ağladı da, o güzel çimenlerin göz yaşları mı? Yoksa yukardan onların nevsüneması için temiz bir elin cevheri, bir sırrı mıdır? Sen bunları bir cihanda seyr ettin mi? Bunlara bak, çok düşün. Bir çok şeyler anlarsın.

Gözlerin kapalı değil açık gez. Etrafını kolla, o zaman kendinin de nasıl takip edilmekte olduğunu görürsün. Sen takip edildiğini anlayınca yaptığın işleri de daha itinalı intizamlı daha mütecanis yaparsın. Hareketlerin düzelir kendinde bir inşirah hissedersin. Kırlara git; etrafındaki yeşil böceklerin çiçekler üzerinde hareketlerini derin derin seyret. Çocuk iken hiç karınca yuvasına bakmadın mı? Hatta örümcekleri çok merak ettin değil mi? Şimdi bir defa bunlara yahut daha büyük ve küçüklerine bakıyor musun? Cehlini idrak ediyorsan ilmin yükseliyor demektir.

Etrafın sözlerine aldırma; yalnız kendi iktidarına güven ve kendini yüceltmeğe çalış. Son günlerde yalnız herkes kendisini kurtarmak için çalışacak; etraf ne derse desin; sen tuttuğun yoldan hiç şaşma. Yalnız

(Devamı sayfa 29 da)

Muhtelif İnançlarda Reankarnasyon

Bu yazı serimizin gayesi okuyucularımıza şöyle
vermeyi hedef tutmaktadır: Bir olayın,
varlığının tetkiki bir tek açı altında yapılırsa,
bilimsel ve sağlamlık bir araştırma yapılırsa ya
bu inceleme aradığımız kanunu, gerçeği bize
sınırlı kalacaktır.

Örnektir. Örnektir. Örnektir. Örnektir. Örnektir.
Olayını bedensiz varlıkların tebliğleri ile,
(geçmiş ruh-beden geçmesi halinde ha-
tırlama) ile, mutad hatırlama yolları ile ispat ve
çalışmıştır.

Reankarnasyon, tarihin bütün çağlarında, çe-
şitli inançlarında görülmektedir.
Zamanlarda, birbirinden haberi olmayan
insanların aynı neticelere varmış olmasını, ma-
nat ve sinik bir görüşle, (beşer tabiatındaki
"korku"ndan gelmiş baul bir itikat-
la izah edebilir miyiz?

Latince bir atalar sözü "De nihil ex nihil =
hiç çıkar" diyor. Bunun gibi Şüphe ve
şüpheden da ancak şüphe ve inançsızlık çıkar.
hiç bir ilim adamı bulduğu neticeyi dünya-
nın ferdi bir çırpıda anlayacağını düşünmez.
ki bugünkü 3,5 milyarlık dünya nüfusunun
kaçı dünyayı yuvarlak olduğunu bilmekte-

Ebette ki muayyen bazı fikirler muayyen bazı
hitab edebilir. Bu husus dahi reankarnas-
mantukî bir delili olmaya yeter. Değil mi ki
reankarnasyonun zarûrî neticesi "Tekâmül" dür..

Genişlemesi kanununu birbirinden ha-
sı olarak 17 nci asırda iki ayrı şahıs bulmuştur:
fizikçisi Robert Boyle ve Fransız bilgini
Descartes. Bu kabil hadiseler muhtelif zamanlarda
yerde rastlanmıştır. Zannedersiniz ki bazı fi-
kirler insanlar tarafından düşünülmeden önce havada
dolaşır ve liyakatli kafalar da bunları yakalıyor...

Eğer biz de, reankarnasyon bakımından, dünya-
ya, böyle buluşlar karşısında bulunuyorsak
bu bir gerçek karşısında değiliz de nedir?

T A O İ Z M 'de tekrar bedenlenme

Taoizm eski bir Çin dinidir. Bu dinin tarihî ve
bilimsel (varlık bilimsel) bir izahını yapmak mev-
zu haricidir.

Taoizm'de insanların ruh sahibi oldukları inan-
ılır. Ölümden sonra üstün ruh = *h u e n*,
dünyada bir bölge olan "Sarı kaynak-
lar" a iner. Burası bir cehennem değildir ama,
kutsal bir yerdir. Ruh, ayrılmış olduğu bedenin
kaldığı çeker. Ölmüş olduğu maddî bir zarftan,
tamamen arı değildir.

Gerçek ruhlar (p'o) kadavranın yattığı mezar
yolunda dolaşırlar. Yahut ölünün vaktiyle yaşamış

Afrika yerlileri ruhu böyle düşünüyorlar!

olduğu evle alâkalanırlar. Buldukları kötü va-
ziyet içinde, yaşayanlara düşmandırlar; onlara kötü-
lük yapmak isterler...

Burada önemli olan cihet, Taoizm'de bir
(ruh) inancı bulunmasından ibaret değildir. Bu i-
nancın telafiatı spiritüalist araştırmacıların vardığı
neticelere de benzer. Burada bütün ruhsal hayata
teşnil olunan tasvirler, maddeye bağlı, bilgisiz ruh-
ların karakteristiğini ifade etmektedir. Bunlar, alış-
ık oldukları maddî ortamlarla temas edebilmek için
bedenlileri obsede etmeye çalışmaktadırlar.

Ruh, taoizme göre, bedenden ayrıldıktan sonra
ilânihaye *Sarı kaynaklarda* kalmaz; ya-
şayanların yanında yeni bir bedene sahip olmak is-
ter. Taoizm ilkel şekli içinde, ferdi bir gaye ola-
rak, (Eski Mısırlılarda olduğu gibi; tabii mumyala-
ma düşüncesi hariç olmak üzere) *bedenli bir
ölümsüzlük* düşünmüştür.

Bugünkü Taoistler, kendi dinlerine ait sihir ve
büyü ayinlerini terk etmeksizin, sonraki devirlerde
Çine dahil olmuş bulunan Budizm ve diğer doktrin-
lere yönelmişlerdir. Çinlilerin çoğu, Hintliler tar-
zında bir reankarnasyona inanır. Yani ferdi ve gay-
ri maddî prensip, yani ruh, ölüyü terk eder. Dün-
yada sürdüğü hayatın çeşidine göre karşılaşacağı ce-
za ya da inükâfatı zevkli yahut azaplı, dünya dışı bir
alemden, kısa veya uzun bir müddet yaşadık-
tan sonra, yeni bir bedenle dünyaya gelir.

Taoistlerin büyük çoğunluğu böyle bir ölümsü-
zlük düşüncesine sahip iken bir kısım taoist'de il-
kel prensiplere sadık kalmışlardır. Onlar hayatlar
boyunca devam edecek bir ölümsüzlüğü arzulamak-
tan ziyade, ruhlarının ebedî bir hayatı olduğunu
sezmişlerdir. Elbetteki böyle bir ebediyet çeşitli ha-
yatları da içine alabilir...

CEMİYET HABERLERİ

Cemiyetimizde yapılagelen konferans faaliyetine karşı gördüğümüz yakın ilgi, salı konferanslarına gelemeyen okurlarımıza çalışmalarımız hakkında bilgi vermenin lüzumunu ortaya koydu. Bu gerekçe ile, beşinci cildimizin ilk sayısı olan bu sayıdan itibaren, bir aylık konferans faaliyetlerimizin bir raporu mahiyetinde olan bu sayfanın fhdas.nı düşünmüş bulunuyoruz.

Burada, yukarıda da belirtildiği gibi, konferanslar hakkında kısa bilgiler verilecek ve aynı gerekçe ile kurulan, diğer bir sayfamızda da bu konferanslardan, bizce önemli olan, konuları detaylı olarak bulacaksınız. Ayrıca, "Bu ayın en güzel suali" ismi altında da evvelden beri olduğu gibi, konferansların mühim noktalarını siz okurlarımıza nakletmeğe devam edeceğiz.

Bundan iki ay evveline kadar bu konferans faaliyetimiz üstad Bedri Ruhselmanın eserlerinin ve önemli görülen diğer konuların dinleyicilere izahı şeklinde devam edegelmişti. Fakat, bu faaliyetin bir öğretim programına bağlanması ile daha faydalı ve öğretici bir mahiyet alacağı düşüncesi ile iki ay evvel bu faaliyetimizi bir plâna bağlamış bulunmaktayız. Bundan sonra da bu çalışmalar altı aylık programlarla yürütülecektir.

Şimdiye kadar yapılan konferanslar hakkında gerekli bilgiyi aşağıda bulacaksınız.

ÖLÜLER RÜYALARA GİDERLER

Hikmet OMAV

O küçücük bir çocuktur;
Hülyalı bakışlı bir yarrucuktur.
Dostumdu gerçekten
Severdi beni

Severdim onu ben.

● gün, "gel, dedim.

"Gel de şu kapıyı ört...

"Bak sen dört,

"Ben kırkdört yaşındayız;

"Ama gene de anlaşıyoruz değil mi?

"Seviyorsun beni..

"Anlat bana söylemek istediklerini."

Birbirimize benzeyen taraflarımız vardı:

Kırık kalplerimiz...

Benimki daha büyüktü,

Çeşit çeşit beresi vardı;

Onunki daha küçüktü ama,

Kocaman bir yarası vardı:

Sevgili kardeşi Yurdagül yanarak ölmüştü;

Buna tahammül ne kadar güçtü..

"Ölmedi" diye aldatıyorlardı onu.

Bu çok gülünçtü..

O herşeyi biliyordu.

Ona bu bilgi sezislerinden geliyordu.

Bu büyük ıstırapı varlığında duymuştu..

Neş'esi sönmüş,

Bedbaht olmuştu.

12-KASIM-1963 Tarihinde başlayan ve müteakip ikinci salı günü de devam eden altı aylık programın ilk konferansı, "KAINATLAR ve SEVK-İ İDARESİ (İdareci mekanizma)" ismi altında cemiyet azalarından Ergün ARIKDAL tarafından verildi. Bu konferans özetle, İdareci Mekanizmanın mânâsı ve işleyişi hakkında ön bilgilere hasredilmişti.

3-ARALIK-1963 Salı günü, cemiyet azalarından Güven ERER "RUH ve BEDEN MÜNASEBETLE-

ANKET

Filozof ruhlu çocuk

*O gün dalgın dalgın durdu,
Düşündü;*

Sonra sordu:

"Ölümler nereye giderler Teyze?"

"Toprağa, kızım."

"Ya, oradan nereye giderler?"

"Hiç bir yere kızım."

Gizlerini kapadı; uzaklara daldı..

Bir müddet öyle, sessiz kaldı.

Sonra:

"Ölümler rüyalara giderler teyze..

"Sen bilmiyorsun..

"Benim gittiğim yerlere de gelmiyorsun.

"Sen rüya da görmüyorsun.

"Kardeşim Yurdağül

"Her gece rüyalarda bana gelir;

"Bebekler getirir, oyuncaklar verir..

"Beraber oynarız

"Gece bitinceye kadar.

"Sabah olunca,

"O, rüyalarındaki evine gider;

"Bana da:

"— Sen de annemin yanına dön! der;

"Ben hiç uyanmak istemem.

"Uyanınca da hep ağlarım.

"Bana söylermisin Teyze

"Kardeşim neden öldü?

"Ölümler neden rüyalara giderler?

"Ve bir daha büsbütün dönmezler bize?.."

Memleketimizde ruhsal olaylara karşı gösterilen ilgi gün geçtikçe artmaktadır. Artık bugün Türkiyede de bu nev'iden olaylara sütunlarında tereddüt etmeden yer veren gazeteler çoktur.

Olayların bu akışı, tabii ki Cemiyet olarak bizlere açtığı geniş araştırma sahaları yanı sıra, bir takım mes'uliyetler de yüklemektedir.

Malûmunuz olduğu üzere, bir müddet evvel «Ruhsal olaylar anketi» adı ile bir anket açmış ve tahminimizin üstünde alâka görmüştük. Memleketimizde cereyan eden ruhsal olayların tesbit ve tanzimi gayesi ile başladığımız bu faaliyete, aşağıdaki anket sualleri ile devam ediyoruz. Elde edilen istatistik neticelerini bilahare neşredeceğiz. Suallere cevap verecek okuyucularımıza şimdi -den teşekkür eder, cevaplarını «ANKET, P.K. 1157 - İstanbul» adresine göndermelerini rica deriz.

1. Bazı şeyleri olmadan önce seziyor musunuz? Nasıl oluyor?

2. Hayalet veya acıip şekilli varlıklar gördünüz mü? Nerede?

3. Rüyalarınız çıkar mı? Bir olayı önce rüyanızda gördünüz mü? Gördünüzse anlatın.

4. Ruhlarla konuşulduğunu biliyor musunuz? Hiç böyle bir olaya şahit oldunuz mu?

5. Falcılara inanır mısınız? Eğer fal baktırdıysanız doğru çıktı mı?

Rİ" adı altında, dinleyicilere üstad Bedri Ruhselman'ın eserlerinden ve tebliğlerden derlenmiş bilgileri sundu.

ARALIK-1963 tarihinde başlayıp devam etmekte olan, cemiyet başkanımız Dr. Atâ Atalay'ın anlatmakta olduğu "REENKARNASYON" isimli konferans ise, çeşitli dinlerde, çeşitli fikrî sistemlerde bulunan reenkarnasyon fikrinin karşılaştırılması ve bir sentez mahiyeti taşımaktadır.

Ö L Ü M N E D İ R ?

Ölüm hayatın kati kesilişi değildir;
O, mükemmel bir hayata set çeken
engelleri ortadan kaldırır.

Yazan: Ergün ARIKDAL

E. KANT

Muhterem okuyucu! «Kabrın sırrı beşiğin sırrı ile başlar», diyerek sizlere yeni bir yazı serisi sunmaktayız. Konumuz asla mutlak kaderinden ayrı kalamıyacağımız bir tabiat kanununun, ölümün, etraflıca izahı olacaktır. Ölüm, Ölmek. Söylenişi ve zihinlerde uyandırdığı çeşitli intibalarile belirsiz bir söz, fakat bir eli yakan ateş kadar gerçek, bütün ve sert. Ürperti, korku, bunaltı ve ızdırap; hüznün, ümitsizlik, belirsizlik ve endişe; terk, ayrılık, göz yaşı ve yokluk. Hayır.

Ölümün, bunların, bu kelimelerin, kendinde sakladıkları manâlarla hemen hemen hiç ilgisi yoktur. **Hepsi bizlerin noksan ve bilgisizce uydurduğumuz, yanılmalarımızla şişen tahayyülümüzün sahneye koyduğu benzetmeler ve tasvirlerdir.** Hakikat ise çok daha başka. Ölüm, apaçık olan şudur ki, **Allahın insanlara sunduğu «en büyük rahmettir.» O, bizlerin her imtihan devresinde başarılı neticeler almamızın en sağlam delilidir.**

Fakat, ne kadar iyimser ve yüksek bir seviyeden düşünebilirsek düşünelim, gene de, insan olarak ölüm ve ölmek bizler için aşılması müşkil bir «tabii olay» dır; korkmak ve kuvvetli bir iç burkuluşuna uğramakda, endişe ile bizce normal sayılan bir «ömür hesabı» yapmakda ve nihayet «ölüm ötesi bir sürekliliğin» olup olmadığı hakkında emin ve güvenilir «destek ve deliller» aramakda pek haklıyızdır. Seviyesi ne olursa olsun, her insan, az çok bir çekingenlik, dalgınlık ve neticesiz çırpınış içinde yuvarlanır. Ölüm denen «kesin akibetten» kendini uzak tutmak çabası içinde, tahayyülünün kur-

banı olarak, «aldatmalar ülkesinde» gezinip durur.

Ölüm bilindiğinden, görüldüğünden, anlatıldığından çok başkadır aziz okuyucu. Sizlere onun çeşitli yönlerini ve durumlarını anlatarak, anlatılmış ve müşahede edilmiş olayları naklederek, içinizde geleceğin «en gerçek varoluşuna» ümitle bakabilme güven ve kudretini uyandırabilirsek kendimizi daha bahtiyar hissedecceğiz.

Ölüm olayını çeşitli istikametlerle anlatırken, bu konuyla ilgilenmiş diğer ekollerin de fikirlerini, nazariyelerini ve kelimelerini kullanacağız. Bilhassa, Modern «kültizma'nın çok yardımlarını göreceğiz.

Yeryüzü hayatının geçici olarak kesilmesi olan ölüm olayının birinci kısmında **FİZİKİ ÖLÜMÜ**: maddî beden unsurlarının dağılışı, şahsiyetimizin alt kısmını teşkileden süfli ben'in yok oluşunu.. İkinci kısmında ölümün **ASTRAL** tarafını: spatyoma doğuşu, madde içindeki bir müddetlik tevakkufu ile bulanmış ulvi zat'ın (soi) kudretlerini tekrar elde etmesi, menşeinin hatıraları ile yolunu tekrar bulması, şekil değiştirmesinin şuuruna varması ve oluşunun deruni (içsel) idrâkine, bilgisine ulaşmasını incelemeğe çalışacağız.

Nasıl ölünür

Bu soruya, herkes, az çok ilmi, az çok doğru, içinde bulunduğu görüş noktasına göre taraf tutarak cevap vermiştir.

Fizyolojist: nefes alamayışı; **Hiçci** (adem'ci): hücrelerin bozulması ve mahvını; **hijyenist:** c e h a l e t 'i; **ka-deriyeci:** mukadder-i; **ilâhiyatçılar:** ilâhî iradeyi; **nihayet spiritüalistler:** RUH ve BEDEN münasebetlerinin ayrılması-
na öne sürerler.

Bu fikirlerin hepsi kendi yerlerinde bir değere sahiptir. Fakat hiçbiri tek başına ölümün gerçek yüzünü bize tanıtmaya yeterli değildir. Hepsi bir arada mütalea edildiği takdirde ancak hakikate yaklaşmak kabil olabilir.

Ölümün fiziki incelemesinde üç husus ortaya çıkmaktadır:

- A) Ölüm nasıl hissedilir?
- B) Ölüm nasıl görülür?
- C) Gerçek olarak nasıl ölünür?

Ölüm nasıl hissedilir

Umumiyetle medenî çevrelerde ölüm fikri gerek Şahsiyetin tamamen yokoluşu, gerek bir meçhule atlayışı ihtiva eder; buradan, hemen hemen herkesde, bir korku, bir ölüm dehşeti doğar.

Bu duygu yakından tahlil edilirse hemencecik şu görülür ki, her iki fikir de, prensip ve olayların gösterdiğine göre, yanlıştır: **Iztırap** ve nüfuz edilemez olan sırlı bir **haşyet**.

Şu halde son verilmesi gerekli olan iki prensip hatasıdır bunlar.

Iztırap ve **haşyet** fikrinin insan zihninde müthiş bir yer tutması gözlerinizin önünde şiddetli ıztıraplarla kıvranan hemcinslerimizi görmemizden ileri geliyor olsa gerek:

«Şayet ölmeden bu derece ıztırap çekilirse, kimbilir ölüm geldiği zaman ne korkunç acı duyulur.» - Bu muhakeme hakikate aykırıdır.

Öncelikle, maddî ızdırap «Şuurun kaybı» ile sınırlıdır ve müteakiben ıztıraplı bütün ihsaslar kaçmıştır. Ayrıca, şahsın hassasiyeti, yani kısaca acı duyma, acı-

ma kabiliyeti o derecede büyür. Kudret sahibi olmasına rağmen, netice olarak, asabi sistemi de çok hassaslaşır. Bu durumda, kâhil bir insan bile can çekişmede yahut yeni dünyaya gelmekte olan bir varlık karşısında, aynı ıztırabı duyacaktır. Belki de daha fazlasını...

Bu inkâr edilmez bir hâldir. Öyle ise şunu kabul etmek mantıkî olacaktır ki, ölüme götüren ıztıraplı bir hastalık halinden hasta, gerek şuur kaybı ile (koma) gerek ise hassasiyetin azalışı ile kaçacaktır. Şüphesiz, ancak ıztıraplı bir can çekişmeden (agonie) sonra ölümün vukubulduğu kaza, yaralanma ve öldürücü çarpma hâlleri vardır. Fakat bunlar çok istisnaîdir, ıztıraba müsait olan müzmin (chronique) hastalıklarda, kanser gibi meselâ, böyledir.

Fakat bunlar, biraz evvel arzettiğimiz üzere, çok istisnaîdir. Normal bir hayat akışı içinde ihtiyarlığın verdiği bir sonla nihayetlenen ölümlerde nihai ıztırap çok miktarda zayıflamış ve süresi çok kısalmıştır.

Kuvvet ve asabi sistemin hemen hemen yok olduğu diğer benzer hâller (atrofie durumlarda), hastaya, asla şiddetli bir ıztırap çektirmez. Yağı biten bir kandil gibi yavaş yavaş söner gider.

Kısaca toparlamak icabederse şunu söyleyebiliriz:

Can vermekte olan bir kimsenin ıztırap duyması çok kısa bir zaman içinde olur. Şuurunu kaybetmesi ve hassasiyetin yok denecek kadar azalması onu bu halden korur. Ölmekte olan kimsenin hareketlerine bakarak «ıztırap içinde yuvarlandığı» kanaatine varan bizleriz.

Bizlerin yarattığımız «Trajik zihni sahneler» buna sebep olmaktadır. Tahayyülümüzün ve nefsanîyetimizin kuvvet derecesine, bilgi ile müterafik olarak, bağlı bulunan bu hâl bir yanılgı (illüzyon) dan ibarettir. Ölen kimse, tekâmülünün tabii neticesi olarak, az çok ıztırap duyar, yahut hiç duymaz.

(Devamı var)

SPİRİTİZMA

DERSLERİ

SPİRİTİZMADA GENEL METOD :

Bir spiritizma celsesi, herşeyden önce şu esaslar dahilinde çalıştığı müddetçe faydalı olabilir:

1 — YÜKSEK AHLÂKÎ BİR ÇEVRE :

Medyom, operatör ve hazirun karakter ve zihni yapılarının aşağı tertipte gayelere müteveccih olmaması, nefsanîyet ve merak saiki ile hareket etmemesi, daima üstünleşmek yolunda bilgi edinmek arzusunda olması, etraftaki insanların hayrına çalışması demektir.

2 — AVRANIN FİKRİ AHENGİ :

Avra, bilindiği gibi, ruhsal bir tecrübede bulunan kimselerin meydana getirdiği psişik bir atmosfer, halka ve düzendir. Bu psişik atmosfer, orada bulunan kimselerin ruhsal güçleri, fikri yapıları ve niyetleriyle meydana gelir ki, biz bunlara teknik deyimle avra demektediriz. Farzedelim ki bir tecrübe grubunda, ruhsal güç yüksek, fikri yapı sağlam ve niyetler asil olsun; fakat bunun böyle olması yeterli olmamaktadır. Zira her ne kadar o muhitte temiz bir hava esiyorsa da bu hava çeşitli yönlerden gelip, gene

çeşitli istikametlere gitmektedir, işte fikri ahenk dediğimiz husus bu «ruhsal esintinin» belirli bir yönden gelip, gene belirli bir yöne gitmesidir. Bu, avrayı teşkil eden kimselerin fikri seviyelerinin yüksek olması ve ayrıca birbiriyle çok ufak nüanslar hariç, hemen hemen bütünüyle denk olması demektir. Aralarında «fikir birliği» dediğimiz husus bulunmalıdır. Bu çatışmalar fikrin ötesinde inanç ve bilgi bakımından da bulunmalıdır. Bu hallerin gerçekleşmesi oldukça müşkül olmakla beraber asıl «ilmi ve yüksek ahlâklı» bir spiritizma tecrübesi için muhakkak surette gerçekleştirilmesi zaruridir.

3 — GÜDÜLEN GAYE VE SAMİMİYET:

Yukardaki iki şartın yarından oldukça fazla şekilde tahakkuk ettirildiğini düşünelim. Bu kimselerin böyle bir çalışma içine girebilecek güç ve sabırları olmasına rağmen «gayeleri» ne olmalıdır?

Bu sorunun cevabı çeşitli olabilir. Yüksek bir gaye olabileceği gibi, salon oyunu haline de inkilâbettığı görülmüştür. Kısaca ilmi, ahlâkî ve isbat istika-

medyomda çalışılabilir. Fakat, her ne olursa olsun, bu gayelerin muhakkak üstün seviyede tutulması herhalde lâzımdır. Hiç bir zaman, bilhassa celsenin kısmi mes'uliyetini üzerine almış olan operatörler için, bu gayenin «dışında hareket etmemek ve ettirmemek» en önde gelen bir vazifedir. Ayrıca, samimi olmak meselesi en önemli bir faktördür. Medyomların dürüst ve temiz olması, ilmi ve istiyak ve sevgi içinde kalarak açık ve net, bilgi peşinde yılmadan koşmak, her zaman diğerkâmcı çalışmak ve etrafı bu yoldan müstefit kılmak, spiritizma çalışmalarının ana manevi temelidir. Öğrenme arzusu, ruhun özünü teşkil eden elementlerden biri olması hasebiyle, her zaman gayri hareket etmek meylî, olsa bile, tekâmül sür'atini azaltır ve gerekli yerlere tökezlenmeleri ve ıstırabı doğurur.

Boşa gitmiş cehitlerin ise insan ruhunda hiç bir parıltı meydana getirmemesi aşikâr bir gerçektir.

TEKNİK YÖNDEN...

Biraz da medyom, süje ve operatör arasındaki genel metodu tetkik edelim. Ruhsal deneylemelerde her zaman takip edilen usullerde, müstakbel medyom, sadece «alâka çekici tezahürleri» aramak gayretinde kalmasından dolayı, umumiyetle, «ruhi hassasiyetini» ve bunun gelişmesini ihmal eder. Bu hususu önlemek gereklidir. Yani medyom namzedi olan bir «pasiflik» içinde kalmalıdır ki, onun dışta olan ruhi bir tesiri kolaylaşmasına yardım eder.

Pasiflik, genel olarak, zihnin belirli bir fikir, eşya ve düşünce üzerinde tutulduktan ve tek bir fikir üzerinde tekerküz edildikten sonra (ipnotizma ile hassasiyeti olanlarca daha malûmdur) ikinci bir hamle ile zihni mümkün olduğu kadar boş tutarak kendini tecrit etmektir. Bu çalışmada ayrıca bir mesaiyi icabettirir. Mecmuamızda Temerküz (konsantrasyon) hakkında bilgi verileceğinden burada ayrıca bahsetmiyeceğiz.

Evet. Medyom ruhi hassasiyetini artırmak için pasif kalmalıdır dedik. Yapılacak olan celselerde, medyom, bu pasiflik halini «yetişmiş bir medyomun kontrolünde» yapabileceği gibi, ekseriya kendi kendine de yapabilir. Eğer rehberlik yapan medyom hassasiyeti, bilgisi medyomluk kabiliyeti yerinde ve gelişmiş veya celseyi idare eden zat bilgili ve görgülü ise «talebe medyom» için hemen hemen bir «tehlike» yoktur. Aksi durumda, rehber medyomun rabitaları iyi değilse (muhihi kötü, ahlâkı düşük, vazife ruhu olmayan, nefsanîyet yüklü..) yahutta celseyi idare eden kimse, olacak bir tezahürü bekliyerek medyomun iyi bir kontrol ve müşahede altında bulundurmaksa, medyom namzedi uzun süreler boyunca farkına varılmıyan» tehlikeli tesirlere» maruz kalır.

Bu durumdan daha vahim olan bir hal vardır ki, obsesyon konusunda tenias etmiştik: ruhsal temas ve tezahürler başlayınca, karşılık görmekten mes'ut olan acemi medyom, bütün kontrolleri reddeder. Ruhlarla temasın verdiği müteheyyir halden dolayı - hele yakın ölmüşleri ile temas kurabilmişse - kendini hiç korumaksızın meçhule terkederek. Bilindiği gibi, netice obsesyona kadar ulaşacaktır.

TAKİBEDİLECEK YOL :

Öyleyse şunu söylemek yerinde olacaktır :

«İşte bu sebepten dolayı, kanaatinizce, süjenin muhakeme kabiliyetini muhafaza ve yeni beliren normal üstü kabiliyetlerini daima kontrol ederek onu inkişaf ettirmek daha çok temenniye şayandır. Buna ulaşmak için, önce onu belli ve tahkiki mümkün varlıklar ve eşya üzerinde deneyerek ruhi kabiliyetlerini artırmak, daha sonra uzun bir çıraklık devresini müteakip onu öbür dünya ile münasebetine müsaade etmek icabeder.»

(Devamı var)

Üzüntüleri Yenmeyi Öğreniniz

Dr. John. B. K. Smith
(SCIENCE DIGEST)

İşte burada size patronunuzu dövmeden veya butta karınıza ve çocuklarınıza bağırmadan sizi köstekleyen bu gibi hisleri mağlûp etmenin nasıl mümkün olduğuna dair mütchassis bir elemanın tavsiyeleri mevcuttur.

Hepimiz lâzım geldiğinden fazla üzüntüye maruz kalmaktayız. Birçok ahvalde bunun hiç bir şekilde farkına da varmamaktayız.

Bu gibi hisleri idare etmek için en iyi çare nedir? Aşağıda sizlere insan davranışları mevzuunda mütchassis kimselerin en müessir olarak adlandırdıkları altı tekniği vereceğiz. Bu metodlar nisbî ehemmiyet derecelerine göre değil de sıralanmalarına binaen kolayca anlaşılabilmeleri üzere bu şekilde sunulmuşlardır:

TEKNİK I

Had gerginlik hallerinde biriktireceğiniz enerjiyi kullanmasını öğrenin.

Birdenbire gerginleştiğiniz zaman ne olur? Buna misâl olarak Pete Jones diye adlandırdığımız bir satış müdürünü ele alalım. Kendisinin ani olarak bir iş için şehir dışına çıkması icap etsin ve bundan dolayı da uğrayacağı yerler için ancak normal zamanının üçte biri kadar zaman kalmış olsun. Kendisinde birdenbire beklenmedik bir enerji artışı hissedecektir. Bu sadece imajiner bir durumdan ibaret olmayıp kendisine fazladan da enerji vermiştir. Ne şekilde? Hem adrenalin hormonunun hem de şekerin kanında birikmesiyle. Böylece de daha canlı olabilmekte, adaleleri daha iyi çalışmakta ve bu da fizyolojik reflekslerin insiyaki olarak çalışan iç organ adalelerini gerinesinden dolayı olmuştur. Hatta duyu organları - göz ve kulakları - da keskinleşmiştir.

Bu fazla enerjiyi kullanma: Bütün bu yukarıda saydığımız faktörler Pete'yi daha iyi çalışmaya sevk etmiş olmaktadır. Kendisi uçağa bindiği anda gerekli herşeye malik bulunuyordu. Yani problemlerini halletmişti: Kendisi bu durumdan şuurlu olarak haberdar olmamasına rağmen, *yaptığı şey içinde bulunduğu durumdan istifade etmek olmuştur.* Bunu siz de daha iyi olarak yapabilirsiniz, zira şuurlu olarak yapmak şansınız mevcuttur.

Bu daha ziyade sizler eğer rıbiyetçilerin "aşırı reaksiyon gösterenler" kategorisine dahil iseniz vuku bulabilecektir. Zira bu gibiler muhtelif durumlar karşısında lâzım geldiğinden fazla sinirlenmekte ve enerji açığa çıkarabilmektedirler. İşin en mühim faktör zamanında ve vakit kaybetmeksizin bu işi yapınaktır. Enerji ancak *gerginlik anında* meydana çıkar ve sonra kaybolur.

TEKNİK II

Sistematik olarak bu sinir gerginliğini yaratıcı veya inüsthail maksatlara yöneltiniz.

Bu fikrin gerisinde enerjimizi kullanmak maksadı mevcuttur. Fakat ekseri şuursuz olarak enerjilerimizi nakletmek yoluyla faydasız bir hale getiririz, adeta ifna ederiz. Bu son derece verimsiz bir yoldur. Mesela, dostumuz Pete'e patronu canını sıkacak şekilde konuşmuş olsun, bittabi kendisi hırsını ondan çıkaracak durumda olmadığı için eve vardığında karısı veya çocuklarından bunun acısını çıkarmaya çalışacaktır.

Yaratıcı istikamelere teveccüh: Psikologlar buna yer değiştirme aksine süblimasyon (yüceltme) derler. Bunun farkına varmadan her zaman kullanırız — fakat bunun şuurlu neticeleri her zaman sağlam neticeler temin eder. Mesela Pete patronuna sinirlendiği zaman yapacağı en yerinde şey onun kulaklarını indirecek şekilde mükemmel bir satış plânı hazırlamak veya evde çoktandır el sürmemiş olduğu bir işi bitirmek veyahutta yeni bir iş aramaktır. Böyle müsbet bir yolda gerginlik izale edilmiş ve faydalı yolda kullanılmış olur. Diğer bir izale yolu ise iş dışı meşgalelere kendimizi vermektir. Bu da çok faydalı neticeler sağlar.

TEKNİK III

Kızgınlığımızın objesi (mevzuu) olan şeyi veya kimseyi veya liâdiseyi başka biriyle ikame ediniz.

Bunu gayri şuuri olarak yaparsak, buna ikame (yer değiştirme) metodu diyebiliriz. Bunu şuurlu olarak yapabiliriz. Bu melekeyi işlemek hakikaten zahmete değer zira elimizden gelmeyen şey-

çok daha ziyade sinir gerginliği hasil olur. Bir günlük hâdislerin tesiriyle çalıştığı "iş yapmaktır" ister. Fakat bunun yerine yosun ve zararlı otları yolar. Patronu- nun vurmuk sallamak yerine golf topuna sıkı- nca yapıştıran kimseler vardır. Bu misâlleri- ni öğaltabiliriz. Bu metod görüldüğü gibi ga- yri ve tatbiki kolaydır.

TEKNİK IV

Bir günlük hayatta mahrum olduğunuz şey- den uzun vadeye dayanan ve nasıl onları ede- bilirdi yardım eden bir plan yapınız.

Bu misâl olarak bir genç gazeteciyi alalım. Kendi mütemadiyen siyasî makaleler yazmak iste- diği rağmen devamlı olarak patronu tarafından engellenmektedir. Bu üzüntü yavaş yavaş onu ke- nede ve adeta yakmaktadır. Çaresizlikten her- neyse bunu aklından çıkarıp atmak mecburiye- tedir.

Hiç çaresi bulmak: Bu demektir ki genç adam halletmek için bir şey yapmamış ve kendi- ni lüzumsuz yere yemişti. Patronununun mü- tedavî defalar kendisine iktisat, siyasî ilimler, ma- teriyel konularında bilgisi olmadığından böyle makale- ler yazmayacağı hakkındaki ikazları onun ümitsiz- likten kurtulmaktan başka işe yaramamıştı.

Birün bu durumlar artık tahammülünün kat- tında idi. Bir ara hatta işinden istifa etmeyi- ni düşünmüştü. Fakat nasılsa aklına bir gece mek- tul devamı edip kendinin zayıf olduğu mevzu- da tavsiye etmesi için dersler almasının iyi bir fi- yaklığı gelmişti.

Burada gazeteci dostumuz — gene gayri şuurlu- — müsbet geciktirme diyebileceğimiz bir me- tod kullanmıştır.

Bundan çıkacak netice şudur: Bir müşkülata karşılaşmış zaman onu birden kökten halletmek yerine taksitli bağlayıp bir plân çerçevesinde hallet- mektir.

İşe nereden başlarsak başlayalım orası mühim- dir. Yeter ki böyle realist düşünelim ve derhal- den kaybetmeden teşebbüse geçelim.

TEKNİK V

Organizasyon : Yani kendi kendimizi organize etmek sinir gerginliği aktivitelerimizi da- vamlı olarak yürütmek veya kaldıramayacağımız de- vamlı sabit bir plân yaparak neticede "kendi kendi- ni mağlûp etmekten doğar.

Bütün bu durumlar Alec Spencer diye adlan- dırılmış genç bir mimarın başına gelmişti. E.v- den kendisi günlük çalışmalarını hiç bir programa- ra bağlamıyordu. Neticede işleri bir intizama koy- mada üzere teferruatlı plân yapmanın lüzumuna kani- ni böyle bir işe girişti. Fakat bu seferde kabili-

yetlerin fazla görerek ve işler için gereken zamanı kötü hesap ederek yaptığı bu plan gene fiyasko ver- mişti. Adamcağız üzüntüsünden kendini yeyip du- ruyordu.

Bu noktada başka bir mimar programına "boş saatler" ilâve etmesini tavsiye ederek plânını yapma- sını ve bu saatlerde hiç bir plânlamada bulunma- masını kendisine tavsiye eder. Bu boş saatlerde an- cak bir evvelki zamanda bitiremediği işleri tamam- layacaktır. Bu sistemi kullanmak suretiyle Alec Spencer her çalışma saatine karşılık 15 dakika sü- reli "boş zaman" tahsis ederek işlerini mükemmie- len yürütmeye başladı. Ayrıca hissettiği ferahlık ve işine hâkimiyeti de kazançlı olduğu noktalardı.

Bu sistemi, bilhassa zamanın değerini vereme- diklerinden dolayı üzülen ve vicdan azabı çekebilen kimseler için çok iyi neticeler sağlar. Ayrıca bir muntazam tempo da sağladığı için aşırı teferruata düşkün ve bir adım sonra ne yapacağını bilemeyen kimselere de son derecede faydalıdır.

Neyi ne zaman yapmalıdır Bu metodu da kul- lanmak faydadan hali değildir:

— Muayyen bir süre zarfında yapacağınız işlerin bir programını yapınız. Hepsine 1 den 10 a kadar ehemmiyet derecelerine göre not veriniz. Neticede faaliyetlerinizi bu notların derecelerine göre sıraya koyunuz. Bu sistemden, sonra, inhiraf etmeyiniz.

TEKNİK VI

Diğer insanlarla olan münasbetlerinizde nasıl- sanız öyle olunuz.

Günlük hayatımızda diğer insanlarla olan mü- naesbetlerimizde devamlı olarak "bir cephe" kul- lanmak son derecede yorucu bir sinir gerginliğini arttırıcıdır.

Fakat burada diğer bir tehlike daha mevcuttur. O da bunun bize bütün sanılarımıza rağmen bir *emniyetsizlik* hissi tevhit ettiği. Gayri şuurlu ola- rak hiç olmazsa, diğerlerinin bizleri bu cephe ge- risinden gördüklerini arkamızdan tenkit ettiklerini, en çok korktuğumuz şeylerin bize söylendiğini ta- hayyül ederiz. Bu noktaya varduktan sonra sinir gerginliğinin giderilmesi için en berbat çarelerden birine baş vurmuşuz demektir, o da *aksettirme*'dir. — Kendimize ait korku ve kompleksleri başkala- rına aksettirme — Aksettirine hadisesini başka şe- killerde de kullanabiliriz. Mesela kendimizde en çok korktuğumuz zaafı kaşkasında görmek, devamlı olarak hata'nın bizde olduğunu kabul etmeme te- mayülü başkalarını suçlandırma, kendi hatalarımızı önceden bilmemize rağmen bunların mesuliyetinden kurtulmak üzere önceden başkalarına kabahati at- mak v.s... gibi.

Yukarıda saydığımız bu altı teknik sinir ger- ginliğini izale edici tedbirlerdir. Bizi bir günde değiştirebileceklerini sanmayalım, fakat devamlı ve sebatkâr bir tatbikatla muhakkak netice temin ede- ceklerdir.

Eski Mısır Kraliçesi

LADY NONA

(Baştarafı geçen sayıda)

“Beni dinliyesin şimdi: İstersinki kızımın elini sana vereyim, halbuki babamın seninle evlendirdiği kız kardeşim hâlâ seninledir ve hiç kimse artık onu bilmiyor, hiç kimse artık onu görmüyor ve hiç kimse ölü veya diri olduğundan malumattar değil.”

Bu mektubu takiben Babil Kralı kızkardeşinden havadis almak üzere Mısır’a elçiler yollamıştır. Firavun bu arzuya karşı gelmiyor ve elçilere haremmini gezdiriyor; fakat Babilliler bu kadınlar arasından Krallarının kızkardeşini bulamıyorlar.

Bu olayla Lady Nona hadisesi dikkate şayan tarzda birbiriyle uyuşmaktadır. Elçiler menfi bir netice elde ediyorlar. Diğer bir deyişle, olayın tarihi tetkikleri karşısında, Amanhotep III. devrinde, esrarengiz bir vak’a meydana gelmişti: Bir kraliçe, bu Firavunun karısı, kaybolmuştu. Nitekim, Babil kralı da kızkardeşinin kayıplara karıştığından bahsetmektedir mektubunda. Bu hal Lady Nona’nın beyanları ile mutabakat halindedir, ki kendisinin Babilli bir prenses olduğunu söylemiştir.

Delillerin tahkiki, bizlerce zor olan, bu tarihi olaylar içinde kalmamaktadır.

Bir def’asında, Lady Nona, medyoma Firavunun vizyonunu aksettirmiştir. Rosemary (medyom) bunları aşağıdaki sözlerle ifade ediyor:

«Onu, arkalığı dik ve yüksek olan kare şeklinde bir taht üzerinde oturur görüyorum. Tahtın renkleri parlak ve altınla kaplı. Yüzü şakaklara doğru geniş, sonra birden inceliyor ve uzun sivri bir burunla son buluyor; sakalı kare şek-

linde kesilmiş, kulakları büyük, burun kanatları geniş. Siması asil ve enerjik. Yüzünde, burnunun iki kenarında, ilgi çekici çöküntü var.»

Medyom tasvirlerine devam ediyor:

«İranlılarla savaşlar mı olmuş? Kendi saltanat devri devamlı harplerle temayüz etmiş. Bir istilâ, suikastler ve ayaklanmalar vukubulmuş. Bunlardan biri de Lady Nona’nın kurban edildiği ayaklanma... Tahtın iki yanında Nubi’leli iki köle duruyor ki Firavunun bir savaşta bizzat esir ettiği kimseler bunlar. Devri isyan ve kargaşalıklarla kana bulanmış; bu müddet zarfında rahipler büyük bir öneme sahip değillerdi.»

Bu tarihi izahat Amonhotep çağına tam manasiyle uymaktadır.

Prof. Wood, diğer bir makalesinde şunları yazmaktadır :

MISIRDA MÜZİK

Rosemary’in kat’iyen malûmattar olmadığı eski Mısır’a ait bir konferansım vesilesiyle Lady Nona, bana, kendi çağında kullanılmış olan müzik aletlerinden teferruatlı şekilde bahsetti. Bana bildirdikleri şöyledir:

«Müzisyenlerin üfliyerek çaldıkları oldukça uzun ve dik bir çok aletler gördüğümü hatırlıyorum. İçlerinde uçları kıvrık olanları da vardı. Çeşitli şekil ve büyüklükte harp’lar hatırlıyorum. Bazı küçükleri de vardı ki, uzun müddet tınlayan notalar çıkarıyorlardı. Bu aletler dinî olaylar tertip edildiği zaman kullanılıyordu. Diğerleri büyüktüler... Kalın ve derin sesler veriyorlardı.»

MISIR ŞARKILARI :

«Sizin zamanınızda söylenenler gibi bilmeyorduk; biz de şarkı ve mabetlerde dualar söylüyorduk, ama farklı tarzda.»

«Her merasim için özel bir melodi ve rahiplerin ritmik bareketleri buna eşlik ederdi. Musikimiz sizinkinden daha sert idi ve süreklilikten mahrumdu. Musiki biteviye, birtakım monotonluklarla kesiliyordu...»

(Bu esnada Lady Nona, medyomun kolu vasıtasıyla, sandalye üzerine bir kaç darbe vurdu)

Sordum: «Vurmadan (Percussion) neyi kast ediyorsunuz?»

Lady Nona: «Bir nev'i durakları mı söylemek istiyorsunuz? Sözünü ettiğiniz şeydir bu...»

Rosemary'nin musiki terbiyesi vardı ve bu kelimenin teknik anlamını biliyordu.)

Bundan başka tuhaf bir davul vardı; avuç içlerini vurarak çalınırdı ve çanlarına benzer ses veren, sopalarla vurulan tümsek (konkav) uzun aletler de mevcuttu. Bunlar mabetlerde kullanılıyordu. Bizim en güzel musikimiz danslarda çalınırdı.»

Prof. Wood, Lady Nona'nın anlatmış olduğu bilgileri şöyle tasdik etmektedir:

«Lady Nona ile ilgili devirde, bu vesile ile, müzik aletlerini gösteren kabartma ve nadir resimleri tahlil ve bir araya getirerek, çok ciddi araştırmalar yaptık. Beyanlarını teyit ediyoruz.»

ESKİ MISIR LİSANI :

Lady Nona'nın hüviyetini isbata yarayan diğer bir husus da, eski mısır lisanında konuşulmuş bazı cümleler olmuştur.

H. Hulne, ki çok tanınmış bir egiptologtur, Lady Nona tarafından söylenen bazı cümlelerin, çok eski zamanlarda, mısır lisanının bazı kelimelerinin telaffuzundaki şüpheleri aydınlatmakta faydalı olduğuna dikkati çekmektedir.

Şöyle diyor:

«Nona, ekseriya, S den ziyade Z sesini kullanıyor. İki ses aynı fonik değere sahip olduğundan, biz, burada sağlam bir araştırma zemini üzerinde bulunuyoruz; diğer yönden bu bizi bazı egiptogların bunun çok önceleri kullanılmadığını söylemelerine rağmen, yaşamış olduğu devirde hâlâ Z sesinin bulunduğunu etmeğe celbediyor. Şu halde söylenen bu sözlerin nazari değeri dikkate şayandır; o kadar ki, mısırın eski lisanı sadece sessiz harflerle yazılıyordu.»

(Devamı var)

Yüksek idareci mekanizma

Bu sayımızdan itibaren Salı günü konferanslarımızdan birini konferansının kendi kaleminden bu sayfada geniş şekilde bulacaksınız.

Yazan .: Ergün ARIKDAL

GİRİŞ :

Bakışımızı ayaklarımızın ucundan ufka ve sonra da gök yüzüne kaldırırsak, şüphesiz, binlerce asırdan beri gözlenen yıldızlarla karşılaşırız. Yıldızlar, güneşler, sistemler birbiri içine girmiş milyarlarca göz kırpan canlılar gibi ışıldayıp durmakta ve bizlere kendi lisansları ile binlerce hakikati söylemektedirler.

Her hareket bir sebebe müstenit ve her hareket gene bir diğerinin neticesi. İnsan idrak ve zihninin kolaylıkla kavrayıp içine biraz olsun nüfuz edemeyeceği bir FEZA içinde yüzüp duran bu küreler hakkında ne bilebiliyor ve neyi kesin olarak temin edebiliyoruz?.. Hemen hemen hiç... Fakat buna rağmen, duyu organlarımızın kuvvetini arttırmaktan başka bir işe yaramıyan bir takım âletler, anoloji ve matematiğin yardımıyla, gözleyebildiğimiz gök parçası hakkında azçok bilgimiz birikebilmiştir. Bu bilginin kısaca tetkik edilmesi, esas izah edeceğimiz konunun girizgâhı olmasından dolayı bir zarurettir. Zira evrensel bir idare mekanizmasından bahsederken, ona mevzûu olan şeyler hakkında da biraz olsun bilgimiz bulunması zaruridir.

Yukarda da temas ettiğimiz üzere, semayı gözliyen zeki varlık, insan, öncelikle, pek çok sistemi bir arada görmektedir. Fakat biz, kâinatların üç buutlu mekânlara isabet eden kısmını teş-

kil eden fezalardaki yerimizi tayin etmek mecburiyetindeyiz. O halde, ruhi bir mekanizmanın sevkü idaresi ile de vazifeli olduğu maddî toplulukları incelemekle işe başlayabiliriz.

GÜNEŞ SİSTEMİ :

Arzımız tek başına yaşayıp duran bir kütle değildir şüphesiz. Onun da kader birliği ettiği, tesirlerine muhtaç olduğu diğer küreler mevcuttur. Arz ve ona benzer olanlarla güneşin bir arada bulunmasından hasıl olan kozmik topluluğa biz, kısaca güneş sistemi diyoruz.

Güneş sistemimiz, güneş merkez olmak üzere, bunun etrafında dönen 9 gezegen (seyyare) ve sayısı bir kaç bin raddesinde ASTEROİD denen daha küçük gezegenlerden müteşekkildir. Bunlara, ayrıca, kuyruklu yıldızları ve gök taşlarını da ilâve edebiliriz. Gezegenlerin etrafında peyk-uydu (satellite) denen bir takım küçük dünyalar dönmektedir. Ay (kamer) dünyamızın bir uydusudur meselâ..

İster istemez, zeki bir varlık olarak, her şeyin men'seini araştırmak temayülündeyizdir. Güneş sistemimizin nasıl meydana geldiği hakkında birçok nazariyeler mevcuttur. Konumuzun daha geniş olarak anlaşılabilmesi için, bunları kısa ve sür'atle gözden geçirelim :

A) EFLÂTUN'a göre :

Eflâtun, gezegenlerin mekânda son-

uzaklıklarda yaratılmış olduğuna ve paradanın elinden Güneş'e düştüklerine esnada hız kazandıklarına, sonunda edilen yörüngeye vardıklarına ve buraya varınca hız değiştirmeksizin birbirine doğrultularını 90 derece değiştirdiklerine kanidir.

B) **BUFFON**'a göre :

Gezegenlerin, bir kuyruklu yıldızın güneşe çarpması, madde parçalarını güneş etrafında fırlatması ve bunların tekâsüf etmesi suretiyle teşekkül etmiş oldukları fikrindedir.

C) **E. KANT**'a göre :

İlkel kâinat ya sükûnet halinde bulunan veyahut öteye beriye geliş güzel hareket eden ve muhtelif nev'iden madde parçaları veya toz zerreciklerinden ibaret olan bir kaotik (karmakarışık) halattan ibarettir.

Bu kaostan yavaş yavaş bir nizam doğmuştur. İlksel madde birbirlerine yapışarak sonunda güneşi teşkil eden, büyük ve mütemadî bir kitle halinde toplanmıştır. Yapışan ve birleşen kütle, bir eksen etrafından dolayı, bir (dönme) hareketi kazanır. Bundan sonra kütle yavaş yavaş soğur, soğurken büzülür ve bu esnada dönme hızı gittikçe artar; bu hız artışı onun tek cisim halinde kalmasına engel olmakta ve patlamaktadır. Bu kütlelerin ekvatorundan fırlayan gaz kütleleri soğuyarak önce sıvı ve sonra da katı haline girmiştir. Katılaştıran küreler sistemimizi teşkil ederler.

D) **LAPLAS**'a göre :

Aşağı yukarı Kant'ın izahına benzer. Şu farkla ki, nebuler (bulutumsu) kitle sonradan değil, ta... baştan beri oluşmaktadır. Laplas'a göre güneş, dönme hareketinin artması yüzünden, parçalanıp gezegenleri meydana getirmiştir.

E) **BICKERTON**'a göre :

Buffon'un kuyruklu yıldızı yerine, başka bir yıldızın güneşe baştan çarpması neticesi üçüncü bir nebülöz cisim meydana gelmiş ve tekâsüf etmesi sonucu gezegenleri meydana getirmiştir. (İki cisim ipotezi).

F) **SEDGWICK**'a göre :

Maddi çarpışma yerine met tesirini ikame ederek, gezegenlerin güneş yakınından geçen bir yıldızın tatbik ettiği met kuvvetiyle güneşten kopmak suretiyle teşekkül ettiğini söyler. (Met teorisi).

*
**

Bellibaşlı nazariyeleri gayet kısa olarak tetkik etmiş bulunuyoruz. Netice itibariyle matematik analiz kontrolünden geçirilmemiş olduklarından, düşünce mahsülü olmaktan öteye geçemiyorlar ve güneş sisteminin meydana gelişinin esaslı vasıf ve olaylarını izaha yaramıyorlar.

Şimdi, güneş sistemimizin biraz daha dışına taşarak, kâinatımızı tetkik etmeğe devam edelim.

SAMANYOLU

Güneş sistemimizin de içinde bulunduğu gerçek bir **FEZA ADASI** olan ve milyardan ziyade yıldızdan meydana gelen bu kütleye astronomide **GALAKSİ** (Samanyolu) denir. Galaksimizin içinde yüz milyonlarca güneşler, yıldızlar ve gök cisimleri hareket halinde bulunmaktadır.

Ağız ağıza kapatılmış iki tabağa benzeyen galaksimizin buutlarını değil kilometre, seyahat müddetleri cinsinde dahi ifade edemeyiz (asırlar, ışık yılları, v.s.).

Feza ve kâinat alıştığımız bütün ölçü ve sayıları unutmadan nüfûz edilmesi imkânsız bir âlemdir. Alıştığımız uzunluk, sür'at, zaman ve sayılar tamamen bambaşkadır.

Güneş ve gezegenler milyonlarca asırlardan beri galaksinin merkezi etrafında, galaksinin dönme hareketine uyarak, dönmektedir. Bu hareket zaman, mekân ve sayı gibi yeryüzü mukayese ölçülerimize esas olan her türlü mefhumun mânâsını kaybettiği uçsuz bucaksız bir vasat içinde, idrakimizin erişmeğe muktedir olamadığı **İLÂHİ İRADE KANUNLARINA BAĞLI OLARAK** cereyan etmektedir.

(Devamı var)

artık onun yerini daha
bilginin ışığı aydın-
Bu hususu hiç bir za-
mandan çıkarmamak ve
zamanın bir basamak
zamanı gelince
hilmek, bizleri e-
kurtaracak kuv-

kademesinin realite-
mayan bir vazife kade-
realitesine adım atmak
bir idrak ile müm-
Orada artık bizim an-
manada ve değerinde bir
bir zaman mevzu bahis
tır. Biraz hissî ve hissî
dolayı da biraz nef-
acı acıuygusunun yeri-
gelince daha derin ve
bir VARLIK SEV-
bu sevgiden kuvvet alan
HİZMET AŞKI ala-
Bu öyle bir aşktır ki, ye-
karşımızdaki insa-
uğruna icâbî hale
derin ızdıraplar çek-
etmemizi, acı ve
hâdiseler karşısında
karşılığı için zaafa ka-
tahammül göster-
eden üstün ve di-
idrak ve kudret sağ-
bir aşk ve iman ile
sazifesi yapan bir varlık
insanın ızdırap çekmesi
bizzat kendisi tarafından
azalmış olması, onun
tarafını düzeltecek, ona
kandıracak, onun tekâ-
buldukları olacaktır. İşte bu
edilmesi için feda-
bile telâkki edemi-
bütün bu tahammül ve
tesesinde, belki o insan
ve ızdırap çekecek-
Fakat bütün bunlar onun
çalışacaktır.

halkta helki de acımadan
hizmet etmek kud-
emiyeceğiz. Ve bu se-
arıp hem de ızdırap
yardım ederiz. Fakat
berileştikçe, bir fonk-
zifeli olarak sadece hiz-
emizi, bilgili ve idrakli
getirmekten başka
arık bizi ne mesgul
de yolunuzdan al-
Fakat şunu da biliyo-
kaidesi hilafına çok
icaplarına uyan fi-

illerde bulunabilmek kudretinin
kazanılması, birden bire olamaz.
Böyle bir merhaleye erişmek için
câha alt kademelerin realitelelerinden faydalanmak zaruretindeyiz. İşte bu alt kademelerden birisini Acıma basamağı teşkil etmektedir. Bu bakımdan, acımayı hiç bir zaman küçümseyemeyiz. Onun bizim hayatınızda ve dolayısıyla tekâmülümüzde pek mühim bir mevkii vardır.

Acıma, bizi yardım ve hizmete teşvik eder. Yardım ve hizmet fedakârlığı doğurur. Böylece kendi varlığımız cışıva taşınarak,

başka varlıkları kendimizden ad-
detmek, bencillikten diğerkamılığa ulaşmak, idrakli vazife şuuruna kavuşmak bizler için kazanılmış birer nasip olarak tecelli eder.

Böylece bilgi, iman ve vazife, bizleri tekâmülünü aşkı ile tutuşturacak ve bu aşkın içinde kendi varlığımızı varlıkların içinde erimiş göreceğiz.

Onlara sanki kendimize ait bir iş yapıyor muyuz gibi hizmet edeceğiz.

O zaman sen, ben ortadan kalkacak ve hep biz oluş halini manamız olacaktır.

Olaylar arasında

(Sayfa 5 den devam)

Neticede, Kerlor çarpık ve gayri muntazam bir yazı vizyonu görüyor ve (bir ressamın zihnindeki manzarayı kâğıda geçirişi gibi) aynen çiziyor. Sonra bu yazıyı ev sahibine göstererek soruyor:

“— Bu yazının sahibini tanıyor musun?” Adam hayretle:

“— Evet! Fakat en iyi dostumun bu olayla hiç bir ilgisi olmaz”, diyor.

Müteakip konsantrasyonda da yazı sahibinin bütün eşkâlini tebarüz ettiren bir vizyon daha görüyor. Bununla kuvvet bulan kanaatine güvenerek, ev sahibinden, bu pek aziz dostunun, ona göndermiş olduğu mektup, kart, ve fotoğraflarının kendisine gösterilmesini istiyor.

İstedikleri masanın üzerine serilince, ikisi arasında; şef'in de zaptettiği şu muhavere geçiyor:

“— Bu şahsı ne zamandan beri tanıyorsunuz?”

“— İki seneden fazla.”

“— Ne zamandır artık birbirinizi görmeyiz oldunuz?”

Öbürü hayretler içerisinde şu cevabı veriyor:

“— İki aydır.”

“— Ne için?”

“— Çünkü artık anlayamıyorduk.”

“— Mesleği ne idi?”

“— Fakat onun mesleğiyle bizim araştırmalarımız arasındaki münasebeti anlayamadım, ama, bu dostum evvelâ balıkçılık, sonra ahşuluk ve sonra da garsonluk yapmıştı.

“— Demek ki kurt adamın birisiymiş!”

“— Evet, oldukça... Hattâ arkadaşlarımı tesiri altında tutmağın özenirdi.”

Polis şefi ile birlikte derhal merkeze döndüler. Merkezde saklı tutulan sabıkalıların fotoğraf arşivinden yaptıkları araştırmada, aradıklarını buluyorlar; aynı şahsın üç sene evvel de hırsızlık suçundan bir sene mahkûmiyet aldığı ortaya çıkıyor. Suçlu bulunmuştu.

Bu günkü gençlik problemi

Dürüst bir araştırmacı olan Ferhan Erkey ve gurubunu evvelki sayılarımızda, okuyucularımıza tanıtmıştık. Bu sayımızdan itibaren fırsat buldukça bu gurubun olumlu çalışmalarını sizlere nakletmeye gayret edeceğiz.

Bedensiz varlık : Reşat İzmirli
Medyom : Saliha Yaltı
Celse tarihi : 2-Ocak-1962
Operatör : Ferhan Erkey

S — Bugünkü gençliğin gidişi hakkında bir şey söyler misiniz?

C — Bugünkü gençliğin gidişini hiç biriniz beğenmiyorsunuz. Bu gidişten dolayı da, hep onları suçluyorsunuz. Asidirler diye de bir isim takmışsınız. Onları bu yola kim ve ne sevketmiştir hiç düşündünüz mü? Acaba bunda ebeveyn olarak sizin payınıza düşen nedir? Kendi egoizmanızın tesiriyle, kendinizi bu suçtan nasıl ari kılabilirsiniz? Öyleyse suçu önce kendimizde arıyacağız.

Kendi babanızın babalığı ile şimdi kendinizin babalığını mukayese ediniz. Göreceğiniz farklar üzerinde düşününüz. Siz küçükken babanız size nasıl muamele ederdi?... Biraz sert, hatta fazla sert. Zaman zaman sizi sevmediği zehabına kapılırdınız.

Tabii siz büyüdünüz baba oldunuz. Evlâdınıza öyle iyi muamele ediyorsunuz ki çocuğunuz bir gün olsun sizin sevginizden şüphe etmiyor. Çünkü siz bunun acısını tattınız öyle değilmi? Sizler bugün dahi, babanızın karşısında en ufak bir hürmetsizlik etmeyi düşünmüyorsunuz bile. Baba oldunuz halbuki, büyüdünüz.

Ama yarın oğlunuz sizin karşısında sigara içerse sakın içerlemeyiniz. Aşırı sevginin yapacağı hareket budur. Yolda gidiyorsunuz çocuğunuza bir oyuncak aldınız. Bir balon yahut bir tabanca. Bu balonu çocuğunuz karşısında gelen bir kimsenin yüzüne vurmaktan zevk alıyor, gülüyor kahkaha ile. Çocuğunuz eğleniyor diye sizde gülüyorsunuz. Balonu vurduğu kimse şaşkınlık içinde. Ne yaptığını bilmez... Bir şey geldi ama ne... Bakıyor anne veya baba da memnun, çocuk da memnun. Ama siz ne oldunuz, farkında bile değiller.

Bu çocuğun bu huylarla büyüdüğünü düşünün. Büyüyor, büyüyor, etrafına zarar verdiğinin farkında değil, etrafındaki huzurunu kaçırdığının farkında değil. Evinde de radyoyu sonuna kadar açar, komşusunun rahatsız olduğunu düşünmez, düşünemez. Bu günkü gençliği beğenmiyorsanız, eskiye rücu ediniz de hataları kendinizde arayın ebeveyn olarak.

İç huzurunuzu karşıdan gelecek mücadeleye karşı koyunuz. Hücumla karşı koruyunuz. Çocuğunuzun seviniz ama, aşırı hareketlerinde onu yerinde tenkit etmesini biliniz. Her zaman her hareketinde de tenkit etmek doğru değildir. Hakiki hatanın ne olduğunu öğrenebilmesi için fırsat bırakmanız lâzım. Mütemadiyen tenkid, hiç tenkid etmeme

zehirli zararlıdır. Küçükken tabancasıyla
gelen ağabeyi ıslatan bir çocuk,
zevk alan bir çocuk büyüdüğü
da eğleniyorum diye, zevk alıyo-
diye komşusuna, ahbabına hiç um-
zararlar yapabilir.

Bir çocuğun hayatta ilk önce devam
mektep ailesi içindeki mekteptir.

Bütün ömrü boyunca çocuğun ka-
meydani meydana getiren mektep yine
mekteptir. Bu mektep hocaları anne
baba ne kadar bilgili olursa ne kadar
ve doğruyu bilen, idrak eden bir
olursa, yarının büyüğü olan kü-
te o kadar bilgili, dürüst, cemiyeti-
zararlı bir insan olarak yetişir.

Ben adam oluncaya kadar kilolarca
mekkep yedim der. (Benim dedem
). Ama bu mürekkep beni adam et-
Çünkü insanlığın mektebi yoktur.
kimse okuduğu mekteplerde in-
öğrenmez. İşte bu insanlığı öğ-
mektep, biraz evvel söylediğim ilk
ettiği mekteptir ki ailesidir. Ten-
emek, yapılan bir eseri meydana ge-
mek, bir şey yapmak çok zordur.

Anne, baba içinde kalmış arzusunu,
hayatında tekrar yaşamak is-
Anne yahut baba doktor olmak iste-
ve herhangi bir sebepten dolayı o-
amaşsa evlâdının bu mesleğe geçme-
ister ve onu zorlar. Hayır hatalıdır.
kendi hayatını yaşamakla mü-
ettir. Sen evladının üzerinde kendi
kalmış arzularını tekrar yaşama
haiz değilsin. İlk günler bu o-
ama, onun akli başına geldiği gün
bâbâren bunu yapamazsın. Onu ken-
karşı hürmetsizliğe götürürsün. En
keli yaş bir çocuk için 14-15-16 yaş-
dır. Çok çocuk bu yaşlarda evini terk
Böyle zamanlarda bütün kabahat
üzerine yüklenir. Hiç kimse bu
evini terkediş sebebini araştır-
Haylaz; okumak istemedi, ailesi sı-
o da kaçtı. Haylaz, adam olmak-
yüzü yok efendim derler. Halbuki bi-
cerinliğine inersen yuvada huzurun
gördüğünü görürsün. Geldik mi huzu-

ra... Anne bir havadadır, baba başka bir
havadadır. Çocuk o yaşlarda ruhen bir
çok kompleksler içindedir. Bunu ne an-
ne anne, ne baba anlayacak kabiliyette-
dir. Hırgür de vardır bu arada. Bu evde
de yaşanılır mı der, çeker gider. Ama
haylaz derler. Karşısında hürmet ede-
ceği bir baba arar. Baba içkiden başını
kaldırmıyor ki. Kendisine şefkat göste-
receği bir anne arar. Anne başka telde-
dir. Zaten anneyle babanın anlaşığı
yoktur ki evin içinde.

Doğrudur oğul yaşanmaz; hadi git
yoluna...

İşte şimdi zamanınızda bulunan ve
her gün hemen hemen bütün anne ve
babaların tenkid ettiği gençliğin hataları
ebeveynlerin hatalarından ileri geliyor.

Hanginiz tenkid ettiğiniz genci kar-
sınıza alıp ta iki kelime nasihat edip o-
nun ruh alemine inmek zahmetine kat-
landınız. Hiç biriniz...

İnsanlarla münasebetlerinizde sanki
yarın öbür tarafa göçüyormuş gibi ha-
reket ediniz. İç huzurunuzu silâhlandı-
rınız, kuvvetlendiriniz ki hücumlarda
koruyabilesiniz. Bunu aile için düşünün-
ünüz. Aile fertlerinin münasebetleri için
düşününüz. Cemiyetler için düşününüz
ve milletler için düşününüz. Gönlünüzü
ferah tutunuz. Sakın bedbinleşmeyiniz...

BÜTÜN REKLAMLARINIZ İÇİN
ADRES : Tokatlıyan İş Han, Kat 4
Beyoğlu - İstanbul
(RUH - 296)

BÜYÜK VAZİFELİLER

Yazan : Suat TANSUĞ

En büyük kanunu tekâmül olan kâinatımızın dünya adını verdiğimiz çetin bir sınıfında yaşamaktayız.

Diyebiliriz ki âdemoğlu, ilkel cennetinden bilgiye olan aşkıyle uzak düşünce büyük bir macera başladı. Tekvînde insana şöyle emrolduğu yazılıdır: “**Toprağa dönünceye kadar alnının teri ile ekmek yiyeceksin**”. Ve (El’ârâf) suresinde şöyle yazılıdır: “**Yeryüzü, vakti gelinceye kadar size mesken olacak. Orada yaşayacak, orada ölecek ve birgün oradan çıkacaksınız**”.

Dünyaya gelişimiz tekâmül kanununun bir icabıdır. Ve ebediyen dünyada kalmayacağımız da muhakkak olan bir şeydir. Biz insanoğlunun yeryüzündeki ferdi hayatı ve enkarnasyonlarından bahs edecek değiliz. Yalnız, umûmî hatlariyle yeryüzündeki beşer ömrüne baktarsak, ilk çağlarda yarı hayvan yaşayış cetlerimizin doğruyu eğriden ayırmak için yavaş yavaş bir takım kanunlara boyun eğdiklerini, evvelâ emirlere korkuyla uymak yolunu tuttuklarını, sonra da vicdanlarının sesine uyarak o emirleri benliklerinde duymaya başladıklarını müşahede ederiz.

Fakat şurası muhakkaktır ki vicdanımız bize, elimizdeki bilgiye göre yürümek imkânını verir. Bu demektir ki beşer vicdanı da kedeme kademedir.

Tekâmülümüzün muayyen bir noktasında artık yeryüzü bizim için öğretici bir sınıf olmaktan çıkacaktır. Ve o zaman biz de yeryüzünden ayrılırız. Daha üstün bir âlem ve plana intikaldir bu...

Yeryüzündeki insanın şuur inkişafının izahsızlıklardan ve gerçeklerin şek-

li görünüşleri olan realitelerden sıyrılarak bir idrâk ve gerçek safhaya doğru yöneldiğini görmemiz mümkündür.

«Mukadderat ve İcabat» isimli kitabında, nefsaniyet dediğimiz safha ile vicdan safhası arasındaki fark ve münasebetler, selâhiyetle, **Üstad Bedri Ruhselman** tarafından açıklanmıştır.

Cemiyetimizin kurucusu olan **Üstad**, bundan sonra konusunu apayrı bir safhaya intikal ettirmiş bulunuyor. Bu husus dahi «Ruh ve Kâinat» mecmuasının Temmuz 1953 nüshasındaki «Vazife bilgisi sezisine giriş» adlı makalesiyle açıklanmıştır. Bu makalenin ikinci paragrafında şöyle bir vazife tarifi vardır: «**VAZİFE EF’AL VE HAREKATIN GAYESİDİR**».

Şu beş kelimeyle cümle neleri ifade etmiyor ki?

Gayelerini bilmeyenler, ef’al ve harekâtları dolayısıyla, vazifenin dışında asla sayılmazlar. Bu bilinmeyen gaye, doğmamış bir yıldız gibi, bilinmeyen bir ufukta onlar için parlamaktadır.

Fizik, biyolojik, psişik ve sosyal ilcâlarla yaptığımız otomatik davranışlarımız yine bu gayeye doğrudur. Ancak, bizlerde derece derece yükselen bir takım duygular, bu gayeyi, anlaşılması kolay perspektiflerin elbiseleri, örtüsü içinde bize göstermektedir.

Bu gayelerin şekil şekil anlaşılış sırasına dikkat edersek, bu sınımsız kapıların, atlas perdelerin, ve yarı şeffaf tül-lerin arkasında oturan bir (Sultan) düşüncesi bizde belirir. Bu, bir anlayış ve idrak güneşinin, kavuşulmadan inanılan bir **sezîş idrâki** yolunun düşünülmesidir.

Burada gâye fiilde mündemiç olmu-
mu?

Eine aynı makaleden aynen şu sa-
hâfayı iktibas ediyorum:

«Dünyaya bazı varlıklar gelip git-
miştir ki bunlar insanlığın tekâmül yo-
rultusunda kalkınarak sür'atli hamleler ala-
bilmeleri için bütün hayatlarını tamamıy-
la bu işe vakf etmişler, bu gaye ve mak-
sada uğruna yaşamışlar ve yapmış olduk-
ları işlerin hiç birisinden ne maddî ne
ruhvî bir karşılık beklemeği hatırlarına
geçtirmemişler ve yaptıkları veya
yapılmak istedikleri işleri yaparken hız-
landırmak ne beşerî herhangi bir teşvik edici
şeyden almışlar ne de beşerî herhan-
gisi bir endişenin zebûnu olarak yavaşlat-
mışlardır. Bunlar belki büyük bir idrâk

berraklığına beşerî hüviyetleri dolayısıy-
le varmış olmamakla beraber, bu iş-
lerini, bu fiil ve hareketlerini yalnız bir
vazife diye kabul etmişler ve bu vazife
uğruna şahsî endişelerini tereddüt et-
meden çiğneyip geçmişlerdir.

İşte bunlar dünyada mümkün olabi-
len bir vazife bilgisi ve vazife şümûlü bil-
gisi plânının seziş idrâkine varabilecek
kadar yükselmiş varlıklardır.

Bunlar arasında görünen, görünme-
yen büyük kültür inkılapçıları, ruhların
yükselişinde rol oynayan büyük önder-
ler, insanların tekâmüllerini hızlandır-
mak için ömürlerini tüketmiş olan nadir
varlıklar, hakiki peygamberler ve hakiki
ve candan yol göstericiler vardır.

(Devamı var)

Ruh Dostlarımızdan

(Sayfa 10 dan devam)

tek bir şey vardır:Doğru ve dürüst bir yol; büyük, çok büyük bir AL-
LAH. Üst tarafı hep boş. Seni yetiştiren, seni her an tecrübe eden hep
o büyük varlığın sana bahşettiği büyük kudretlerin bir parçasıdır. Bun-
dan istifade et. Eline verilmiş olan güzel kıymetleri bil. Zamanında ve
yerinde sarf et. Bu, sarf ettikçe Karun'un malı gibi gittikçe çoğalan bir
servettir. Kapadıkça kararır, kullandıkça ışıldar; fikrini daima işlet.
Kendini her yerde göstermeğe çalış ve bütün bilgilerini başkaları için,
onların istifadelerine hasret. Bir tek kudretin varsa, kendine değil baş-
kalarına yardım olur diye sakla. Onların ihtiyacı yoksa, yine kendinin-
dir mal.

Kudretler, daima, insanın kendi malı olduğu kadar, başkalarına yar-
dımı dokunsun diye bahşedilen birer cevherdir. Sen onları buraya neti-
celeriyle beraber getirirsen kıymetleri büyük olur. Verildiği gibi kul-
lanmadan getirirsen hiç faydası yok. Bir arada bir topluluk yapılıncâ,
düşünce birliğinin size bahşettiği büyük istifadelerin sizin için hayırlı
olduğunu tebşir ederek, fikirleriniz dürüst kalbiniz temiz, vicdanınız
huzur içinde kalsın; benim dileğim işte budur. Mes'ut olunuz, sık sık top-
lanınız, saadetler dilerim.

Celse Tetkikleri

“Huzur ve saadette atalet (değişmezlik) insanları bıktırmağa kâfi bir sebeptir. Zira varlıklar, tekâmül etmek kaderiyle yaratılmışlardır.

Derin manalı tebliğleriyle insanlığa hizmet vazifesini ifa etmekte olan bedensiz dostumuz KADRİ'nin, bizler için daima ilham kaynağı olan tebliğlerinden birini daha, burada birlikte tetkik etmek istiyoruz.

17 Ağustos 1950 tarihinde yapılan bir celsede, dostumuz, bir ara şunları söylemişdir:

«... Bir zulmetten sonra kavuşulan büyük bir aydınlık, insana hakiki sevinci hissetmesine en büyük bir medar oldu. Gök yüzünde devamlı olarak her gece bir ay mevcut olsaydı, onun muayyen fasıllarla görülmesini iştihakla bekleyenlerin mevcudu muhakkak daha az olurdu »

Bu sözlerde, kâinatların, İlâhî takdir gereğince, mütemadî bir değişme, daimî bir oluş hali içinde bulunmak kaderiyle yaratılmış olmalarının bizlerin davranış ve fiillerimize, niyet ve arzularımıza aksetmiş, sinmiş tezahürleri olduğunu açıklayan manâlar gizlenmiş bulunmaktadır.

TEKÂMÜL İCAPLARI

İnsanlar, duran bir güzellikten, değişmeyen huzur ve saadetten bıkmak temayülündedir. Fakat bu tabii tekâmül ve değişme iştihakına aykırı gözüken, nefsanîyetle alâkalı düşünce ve arzuların esiri olmaktan da insanlar, bir zaman için, kendilerini ekseriyetle kurtarmamaktadırlar.

Meselâ insan, sevdiği bir şahsı (Anne, baba, kardeş, sevgili, dost, akraba v.s.) daimî bir huzur ve saadet içinde ölümsüz bir hayata sahip olmasını ve hiç bir zaman yanından ayrılmamasını arzulamaktadır. Veya, bizzat kendisi, saadet, huzur, zenginlik, gençlik içinde ebediyen kalmak iştihakıyla yanıp tutuşmaktadır.

Fakat dikkat edilecek olursa, buradaki mevzuubahis iştihak hali nefsanîyetin maddi bağlantıları dolayısıyla ortaya çıkmış hem geçici ve hem de tekâmül zaruretleriyle kabili telif olmıyan bir yapıya sahiptir.

Değişmemesi istenen hal (Mekanzaman statükusunun dondurulma arzusu.), insanların tekâmül sür'atlerine menfi yönde tesir edeceğinden, idrak ve bilginin karşısında bu istek te kendiliğinden ortadan kalkacaktır.

İlahî tekâmül kanunları, böyle bir icabı dünyamıza getirmişlerdir. Zaten bunun bariz tezahürlerini daima bütün insanlar hayatları boyunca ızdıraplarla birlikte görmek ve yaşamakla idraklerini genişletmek ve nefsanî arzularının mahsulü olan değişmezlik isteklerinden kurtulmak yolundadırlar. Nitekim, zamanı gelince - biz ne kadar istemesek bile - sevdiklerimizden ayrılmak mecburiyetinde kalmamız ve bu suretle ızdırap ve gözyaşlarının getireceği yeni tekâmül imkânlarıyla karşılaşmamız, İlâhî irade kanunlarının dünyamıza ait nasibinin birer neticesi olarak her yerde tezahür etmektedir. Karun kadar zengin ve ayrıca genç ve sıhhatli bir bedene sahip olan bir insan da, elbette, bir gün ihtiyarlıyacak, yerine göre fakirliğin kendisine temin edeceği imkânlardan faydalanacaktır. Bütün bunlara aykırı düşen fiil ve arzularımız, cehalet ve maddeye sıkı sıkıya bağlanışımızın birer neticesinden ibarettir. Tebliği okumağa devam edelim:

ZULMETİN DEĞERİ

«... İnsanlar ızdırap ve zulmeti tatmadıkça hakiki bir nura kavuşmanın sa-

...hissedemezler. Hayatta geçen zamanlar daima birbirinin aynı olsaydı yaşamın zevki daha az, dünya da büyük bir tecrübe sahası olmağa lâyık olmıyacak kadar bıktırıcı ve usandırıcı olurdu...»
«Bazen gülerek, bazen ağlıyarak insanın gittiği yolda oyalayıcı birer unsur haline gelmiş olan bu hareketlerdir. Bu muhtelif halât içinde kendi ruh kudretini göstermek gibi bir kabiliyete mazhar olmakla yapılacak vazifeyi kolaylaştırmak imkânı elde edilmiş olur. Karun karar rengin olarak devamlı, şekilde dünyada yaşamaktan hiç bir zevk almağa imkân yoktur..»

Her istenilenin bir anda tahakkuk etmesi ile, arzunun tahakkuk istikametindeki cehdi ortadan kaldıran bir cennet, insanlar için bu suretle azap ve işkenceler diyarı olmak vasfını kazandırsa aynı şekilde daimi bir değişmeği ifade eden tekâmül kanunlarına aykırılığın dolayısıyla dünya üzerinde de değişmezlik bizler için zararlı olmaktadır. Ancak bunun için değildir ki, «Mağara ve çilehanelerde ömürlerini her türlü tecrübe imkânlarından mahrum olarak müminlerin tekâmül imkânları bu suretle daralmaktadır» demek ve daima hayatın hadiseleri içinde yoğrulmamız lâzım geldiğini ısrarla söylemekteyiz! Hoşlanmıyoruz ve bu sebeple değişip yok olmasını istemediğimiz şeylerin, aslında bize bizzat kendimiz tarafından daha iyine doğru hamle yapmak ihtiyacını duyuyoruz; durmaktan, değişmezlikten uzaklaşmak itilişine (tekâmül emrine) sahip ve tâbi bulunan bizler için bir kurulum ve yükselme imkânı sağlamaktadır.

DEĞİŞMEZLİK ARZUSUNUN DEĞERİ

Faust'un, Margarit ile olan macerasında, akan zamana: «Dur, geçme, o kadar güzelsinki!» demesinin, onun zaman içinde bir değişmezlik hali içinde durup kalmak isteyişinin asıl manası: daha

henüz geçmesini istemediği hal içinde alacağı ve edineceği bir çok derslerin, imtihanların kendisini beklemekte olması şeklinde anlaşılmalıdır. Böyle bir devrenin sonunda ise artık zamana: «Dur, akma, okadar güzelsinki.» diyebilecek arzuyu elbetteki kendisinde bulamayacaktır. O merhaleye erişdikten sonra bizim için değişmezlik arzusu devrini tamamlamış bir realite olacak, geçilmesi icabeden bir merhale hüviyetini kazanacaktır. İçinde bulunduğumuz her halin, bize muayyen bir bilgiyi kazandırmak için vasıtalık etmekten ileri bir kıymet taşımadığını, bu sebeple ona, bir daha bırakmamak üzere dört elle sarılmamak lâzım geldiğini, değişmezliğin bizde uyandırdığı bıkkınlık halinin buna ait bir ikâz olarak kabul edilmesi icabettiğini hatırdan çıkarmadan hâdiselerin hakkını böylece vermek lâzım ve faydalıdır.

İptilâ derecesindeki bağlılık, maddeye bağlı koyu bir bencilliğin ifadesi ve tezahürüdür.

DEĞİŞMEYEN TEK ŞEY : TEKÂMÜL

Vazifemizin, nefsaniyetten sıyrılarak varlıklara karşılıksız hizmet etmek olduğunu hiç bir zaman unutmıyalım. Değişmeyen bir nesne varsa o da tekâmüldür. Tekâmülün, mütemadi bir değişme ifade eden halinin tek değişmezliği içinde vazifelerimizi idrak etmeğe çalışmak, hizmetlerimizin ifası uğruna idrak, bilgi ve cehdimizi koymak, yılmadan bu yolda yürümeye çalışmak, dünyamızın nasibi olan değişmez İlahî kanunların mukadder kıldığı bir zarurettir. Bu yolda henüz girmemiş olanlarımızın da ergeç mukadder budur. Bu kaderi zaruretin ışığı yolumuzu aydınlatsın. Böylece, sevgi, vazife ve aşk ile varlığımızı, varlıkların tekamüllerinde hizmete sokmak, verilenleri karşılıksız olarak ihtiyacı olanlara vermekle nurlu yolların kapıları hepimize açılacaktır. Yeterki bu kapıların bizlere açılması için değil, sadece hizmet ve vazife aşkı ile hız alalım. İşte o zaman hak kazananların, hakka kavuşması mukadder olacaktır.

PSİKOMETRİ (Ruhsal ölçüm):

Uzak veya yakın mazide bir eşya ile temas etmiş bulunan bir veyahut birkaç şahsın geçirdikleri heyecanlı hallerin yahut kaydettikleri imajların metağnomun zihninde yeniden inşa olmasına denir.

Metagnomun süje (yahut psikometri) tecrübe anında, ruhsal ölçümü yapılacak olan eşyayı gerek elleri arasına, gerek başının tepe kısmına ve gerekse alın ve mide boşluğu üzerine yerleştirir.

İnsandan çıkan yüksek frekanslı psikomanyetik tesirler eşyaların molekül boşluklarında iz bırakırlar. Psikometrik süje bu tesirleri hissederek, onları vizyon ve fikirlere çeviren bir kabiliyettir. Ayrıca, o şahsın geleceği ile psikometri olaylarında, eşyanın sahibi ile, ruhî irtibat yoluyla, muvasala kurulur. Tesirler eşya sahibi ile irtibat için dinamik bir vasıta olurlar.

REPS (darbeler) :

Fiziki celselerde masanın üzerinde, duvarlarda, tavan ve diğer eşyalar üzerinde sesler. Bu sesler kâh sert ve tiz, kâh sert ve tok ve bazan da içten ve derinden derine duyulur. Muhakkak ruhların meydana getirdiğini iddia edemeyiz. Çoğunluk fiziki kabiliyette olan medyomların kendi psişik enerjilerini mevzii olarak teksif etmelerinden doğar. Umumiyetle fiziksel kabiliyetlerin ilk belirtisidir.

Bu seslerle «Darbeli konuşum» daki tıkırtıları veya seri darbeleri karıştır-

mamak lâzımdır. Repe tabiri ingilizce asıllıdır.

RÜYET.

Fransızcası «vision» olan bu terim şu mânaları ihtiva eder: devamlı ve karışık rüya, sayıklama, vehim hayal, hül-ya, basıra, manzara görme.

Metapsişik ilimde özel bir anlamı vardır. Bilhassa durugörü çalışmalarında süjenin reel olarak mevcut olmayan şeyleri ruhsal bir kabiliyetle görmesi onlar hakkında malumat vermesi «rüyet» vasıtasıyla meydana gelmektedir. Görme organlarının yardımı yoktur. Zihinde meydana gelen manzaradır ve halüsinasyon değildir.

Ayrıca, rüyet kelimesi görünme «apparition» anlamına da gelmektedir.

Görünmeler bedensiz varlıkların görünür şekilde tezahür etmelerini ifade eder.

a) Buharimsı yahut eterik görünmeler: elle tutulmayan, hissedilmeyen ve dokunum duyusuna hiç bir direnme arzuetmeyen görünmeler vardır.

b) Katı olarak, hisse hitabeder tarzda mevcut olan görünmeler. Buna rağmen görünme ile rüyet farklı şeylerdir. Görünme görme organları vasıtasıyla uyanık halde vukubulur. Şahıs dış dünya ile olan bağlarının şuuruna sahiptir.

Rüyet ise uyku, vecd veya trans halinde meydana gelir. Bazan da «ikinci görü» tarzında uyanık halde vukubulur. Görünme maddi gözlerle anlaşılır; bulunduğumuz yerde görünür. Rüyete olmayan ve uzak yerlerdeki olayları ihtiva eder. Bu halde ruhun serbestlik kazandığı, bedenle olan irtibatının gevşediği söylenebilir. His melekesi az çok askıya alınmış durumdadır.

TRANS :

Aslı ingilizcedir. Sözlük mânâsı vecit, hal, cezbe anlamına gelir. Medyomların içine girdikleri hal ve şartların tümüdür. Ruhî irtibat, ipnoz, uyurgezerlik ve vecit gibi durumlarda süjenin arzettiği psikofizyolojik hallerin hepsine

"trans" denebilir. Umumiyetle şuur kaybı, bedeni gevşeklik, soğukluk, teneffüs azalması ile kendini belli eder. Manyetik uykuya çok yakındır ve oradaki arazları gösterir. Metapsişik olayın nev'ine göre birbirinden az çok farklı trans halleri vardır. Kısaca, manyetik uykunun en hafifinden, en derini olan letarjiye kadar türlü şekillere benzerler.

TEKİNSİZ :

Gerçek tekinsiz yerlerin esaslı vasfı bir yere bağlı olmalarıdır. Belirtileri, çok eski çağlardan beri müşahade edildiğinden, iyi bilinir. An'anelerin aksine, görmeyle ilgili olarak, fantomlar beyaz ince elbiselerle görünmezler; elbiseleri bilinen ve canlı iken giydikleri cinstendir. Umumiyetle bu şekil elle tutulmaz bir halde ve kapalı kapı ve duvarlardan geçerler. Fantomlar orada bulunan diğer kimselere dikkat etmezler otomatik tarzda hareket ederler.

Fantomlar görünmeden evvel etraflarında garip bir his yaratırlar ve yaklaştıkları zaman soğuk bir hava hasıl olur. Bazan bir ışıklanmada görülür. Çok bariz gürültüler işitilir.

TELEKİNEZİ :

Esas itibariyle "uzaktan hareket" an-

lamına gelir. Metapsişik sahada eşyaların, temas etmeden, hareket etmesi demektir. Fiziki medyomların en bariz vasıfları masa ve sair eşyaların yer hareketini ve yükselmesini sağlamaktır. Çok çeşitlidir.

VECD (Extase)

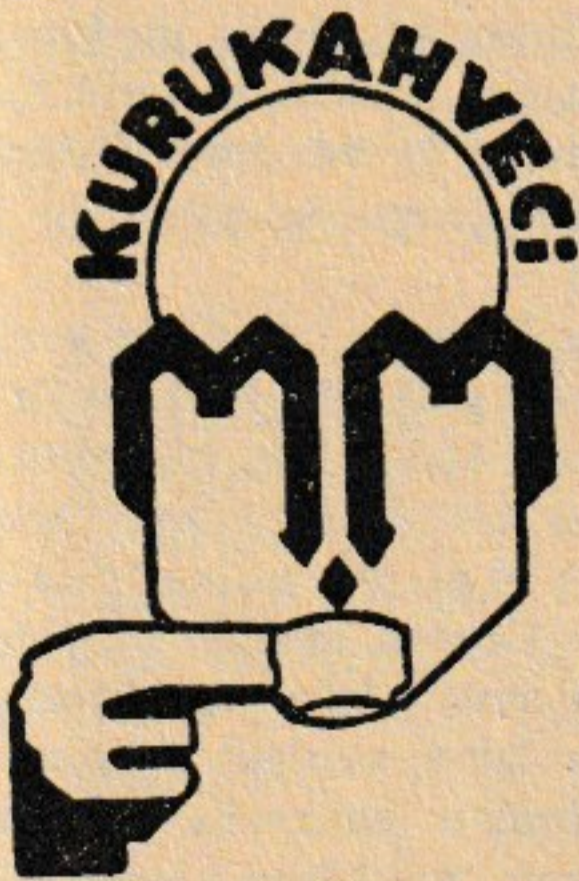
Ruhsal bedensel bir halddir. Ancak tasvir ile anlatılabilir.

A — Beden noktasından: Hemen tam bir hareketsizlik. Dolaşım, solunum v.s. nin vazifelerinde bir eksilme görülür.

B — Duyular bakımından: Ruhun bütün ameliyelerine karışan, sözle tarif olunmaz bir saadet, bir sevinç duygusudur.

C — Zihni yönden: Harici alemle türlü bağ kesilir. Ruhta Tanrıdan ibaret deruni bir mevzu ile birleşmek duygusu vardır. Ruh kendi mevzuu ile birleşmiş haldedir. İkisi arasında mutavassıt bir hal yoktur. Bizzat ilimden ziyade bir haldir. İman ancak kendi sureti dahilinde varlığı yakalar. Bu, tam bir birleşmedir. Burada, ruh kendini kendi kendine vermekle, kendi kendini red etmekle kendisinin kemalen mevcut olduğunu duyar. Çünkü kendisini verdiğinde bizzat hayat ve varlıktır.

S O N

EN NEFİS KAHVE

(RUH - 300)

Meliha

**GÜZELLİK VE KUAFÖR
SALONU**

Telefon : 44 14 21

**Adres : Beyoğlu, Parmakkapı
Mis Sokak Gökçek Apt. 4**

(RUH - 301)

Meşhur

Medyumlar

Marthe BÉRAUD

Marthe Beraud (1886 da doğmuş) Eva C. ismi ile daha çok tanınmıştır.

Medyom Beraud'un hikâyesi spiritizma ve metapsişik tahlillerde çok şaşırtıcı bir yer işgal eder.

Bu medyomun, bu kabiliyetinin ortaya çıkışı ve seyri, sonraki durumları pek ilgi çekici hususiyetler arzeder. Hikâyemize, geriye doğru gitmek suretiyle devam edelim.

Eva C. denildiği zaman, metapsişik mahfilce ilk akla gelenlerden biri, şüphesiz, Bien-Boa isimidir. Bu isim Cezayirde, 1894 senesinde, General Noel tarafından tertip edilen ve çeşitli medyumların iştirak ettiği bir seri fiziki celselerin yapıldığı yer villa Carmen'i hatıra getirir.

Bien-Boa materyalize olmuş bir bedensiz varlıktır, kısaca ektoplazma cevherine bürünerek görünür hale gelmiş bir ruh.

Bien-Boa materyalize olduğu devirden 350 sene evvel, Hindistanın Golgoud mevkilinde yaşamış eski büyük üstadlardan, rahiplerden biridir.

Villa Carmen'de yapılan celseler esnasında oldukça kabarık sayıda erkek ve

kadın deneyci ve medyumlar bulunmuştur. Bunlardan bilhassa Ch. Richet ve G. Dellanne zikredebiliriz.

Bu yerde yapılan tecrübelerde çeşitli varlıkların tezahür ettiğini görmek mümkündür. Sayısı 10'u bulan bu fantomik tezahürlerden Bergoglia ve Bien-Boa en meşhurlarındandır.

Marthe Béraud, kendisindeki psişik kabiliyeti geliştikten sonra, Villa Carmen topluluğunun en gözde medyumlarından biri olmuştur. Esasen, general Noel'in oğluyla nişanlıydı ve onun iltihakiyle bu medyumlar grubunun gücü bir kat daha artmıştı.

Villa Carmen tuhaf bir yerdi. Bura kim gelirse gelsin muhakkak tecrübelerine iştirak ettiriliyor, hiç olmazsa basit hassasiyet tecrübelerinden geçiriliyordu. Ev sahibi Noel pek normal bir insan sayılmazdı. Gerçek spritik olayların yanı sıra bazı açık gözler tarafından yapılan hileli olayların mevcut olması ve general tarafından hararetle makbul karşılanması çok tenkitlere uğramıştır.

1909 tarihinde Eva C. ismini alarak profesyonel medyumluğa atılan Marthe Béraud, meşhur deneyci kadın Bayan

Bayan Bisson'un medyumluğunu yapma-
ya başladı. Bilhassa «resim görünüşlü»
ektoplazmik şekillenmelerin meydana
getirilmesinde ihtisas kazandı. Eva C.'nin
tecrübeleri ayan Bisson ve Schrenck -
Notzing'in eserlerinde teferruatlı olarak
müfredilir.

Fakat şurası da var ki, Eva C.'nin
medyumluğu hakkında, meydana gelen
tezahürlerden dolayı; şüpheli düşünceler
mevcuttur. Zira ektoplazmik şekiller, u-
mamiyetle, iki buutlu idi. Sanki ihtimam-
la meydana getirilmiş, üzerinde rötüşler
yapılmış resimler gibiydi. Bu tarz ekto-
plazmik görünmeler hileli bir şekilde
meydana getirilebilirler. Bütün bu ilmi
tedikodulara rağmen Eva C. fizikî bir
medyumdu.

Tecrübi Spiritualizmanın iki müstes-
na şahsiyeti vardır ki, bunlar diğerleri
gibi şöhrete ulaşmamış olmakla beraber
gerçek iki üstaddırlar: Vesme ve Sage.
Tam mânâsiyle mükemmel deneyci olan
bu iki zattan biri, H. de Vesme, Eva C.'nin
tecrübelerinde hazır bulunmuş ve müşa-
hedelerini zaptetmiştir. Şimdi sözümüze
bu şahsın delilleriyle son verelim.

«Ancak saatimi gösterecek kadar 1-
gök veren altı kırmızı lambanın altında,

birbiri ardınca dört celse boyunca, sade-
ce Bayan Bisson'la kusursuz kontrol şart-
ları içinde Marthe Béraud'nun başı üze-
rinde mükemmel bir şekle sahip eller
gördüm, bu sırada medyumun kendi el-
leri bütün teferruatıyla görünür haldeydi.
Fantomik ellerden biri bana doğru
kabinenin dışına çıkarak, yaklaştı; elle-
rimle onları sıktım, sonra gözden kay-
boldu. Dört celse boyunca aynı olayın
belirdiğini düşünün; yani aldatılmış ol-
mamak için lüzumlu bütün tedbirler a-
ldığı ve dikkat sarf edildiği halde hiç
şaşırtıcı bir şey olmamıştı, zaten imkân-
sızdı; medyum anahtarla kilitlenmiş bir
odada, tahtadan mamûl küçük bir odacı-
ğın içinde bulunuyordu, ve bir def'a ol-
sun etraf karanlık olmamıştı. Şu anda
Pariste bulunduğumu, gün ortasında bir
dostla görüştüğümü, şu yazıları yazdığımı
nasıl temin ediyorsam, bu olayın nor-
mal üstü gerçekliğini de temin ediyorum.

Daima az çok şüphelendiğim bu med-
yum, bana, birbiri ardınca dört def'a, el-
li senelik yorulmaz metapsişik araştırmalarım-
da rastladığım bu pek emin ve ha-
rikalı olayı temin etti.»

(Gelecek yazı: F. Cook)

RUH ve MADDE'nin MART SAYISINI MUTLAKA BEĞENECEKSİNİZ

- İlmin izah edemediği olaylar
(İz bırakmadan kayboldular..)
- Yaşayan Ölümler
(Haiti'de büyü)
- Yıldızlara Seyahat
- Ruhî temaslarda kullanılacak makineler..
- Büyük Vazifeliler (Musa)
- Ankaradaki Çalışmalar

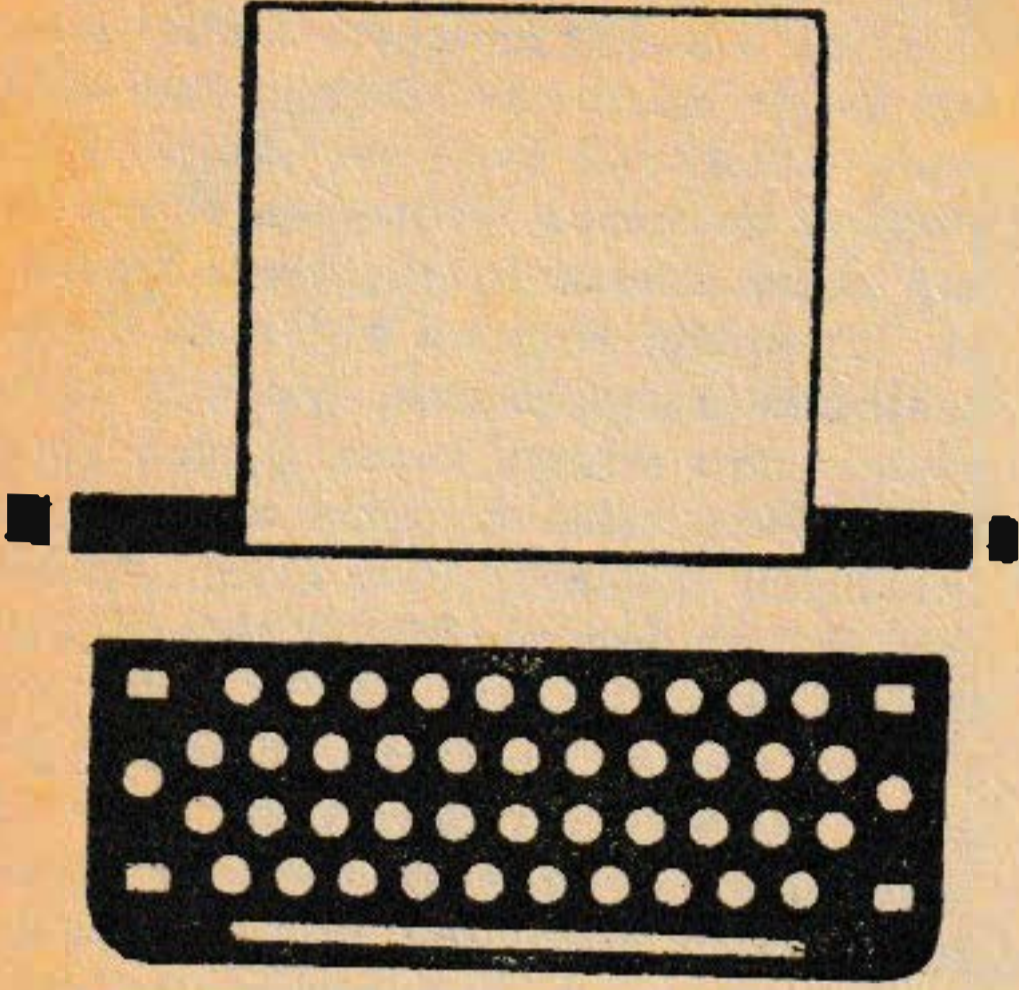
VE DEVAMLI DİĞER YAZILARIMIZ

RUH ve MADDE'ye derhal abone olunuz.

Cilt Siparişi ve Abone adresimiz : P.K. 1157 İSTANBUL

1, 2, 3, 4. Ciltlerin beheri : TL. 25.—

Senelik abone bedeli : TL. 18.—

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Ertan Kura - Alsancak, İzmir :

İnsanlık ve onun içinde bulunduğu durum hakkındaki biraz bedbin olan düşüncelerinizde doğan isyanınıza hak vermemek elde değil.

«... gözlerde parlıyan kin, nefret, sevgisizlik ışıkları insanların tam bir tekâmül seviyesine ulaşamadıklarını isbatlamıyor mu?» «İnsanlığın kaderi» sevgisizlik ve menfaat olamaz, diyor ve aşağıdaki cevapları doğuran sorularınızı soruyorsunuz.

1. — Fatalizme yahut kaderiyecilik : Herşeyin önceden takdir edilmiş olmasına, bütün canlıların birer kukla gibi bu takdir edilen fiilleri yerine getirmesine ve nihayet bütün herşeyi Allahın yaptığına ve kullarının hiç bir iradi serbestiyeti bulunmadığına istinat eden, bir doktrindir. Böyle bir düşünce insanları atalet ve nefsanîyet içinde bırakır, onun tekâmülüne ket vurur. Size arkadaşımız F. Tepeköy'ün bu hususta yazmış olduğu ve Ruh ve Madde'de yayınlanan fikirlerini tekrar gözden geçirmenizi tavsiye ederiz.

2. — Zamanın akıcılığı fikri ve hissi insan zihninin, psikolojisinin ve tabiatın bir mahsulüdür. Olayların bir anlık mü-

şahadesi bize «hal» intibasını verir. Bu adeta bir film şeridinin tek bir fotoğraf karesi gibidir. Bu karenin müşahadesi bizde bunun evveli ve sonrası hakkında determinizma (sebep-netice bağlantısının) muhakemesine bağlı olarak yeni bir düşünüş şeklini tahrik eder. Kısaca olayların ard arda sıralandığı ve kendi aralarında öncelik-sonralık gibi bir hareket halinin bulunduğu bir zaman kavramına sahip olmaktayız. Fakat zamanın izafiliği de göz önüne alınırsa, o zaman bu önceliksonralık mefhumu da hemen ortadan kalkar.

3. — Uyanık halde şuur açık, zihin olayları faaliyette ve dış alemle açık irtibat mevcuttur. Fizyolojik fonksiyonlar tam faaliyettedir. Uykuda ise şuur kapalı, gayri şuur faaliyette zihin olayları örtülmüş, dış alemle irtibat pek çok azalmıştır. Fizyolojik fonksiyonları sür'atı yavaşlamıştır.

4. — Kanunlara bağlı olmıyan ve cemiyetle ilişkisi bulunmıyan insan olgun değil midir? diyorsunuz. Şüphesiz böyledir.

İnsan her şeyden önce, sosyal bir varlıktır. Toplum içinde bulunmak, toplum olaylarına karışmak ve bu suretle

medeni bilgi ve görgüsünü, binnetice
günü elde etmek zaruretinde bu-
maktadır.

Gerçek olgunluk, olayların dışında
kalmakla değil, aksine onlarla haşır ne-
şir ederken gösterilecek tepkilerle, so-
ğukkanlılık ve toleransla temayüz eyler.
Pragmatist noktainazar esasen «olaylar
kalmak ve müşahadelerde bulun-
ma suretiyle tekâmülün hakiki bir te-
min olacağını» savunur ve isbatını ya-

Medeni dediğimiz insan zihninde
kaldığından bir hukuk anlayışı, hem-
de saygı ve tolerans mevcuttur. Ka-
nun, bizlerin, hürriyetimizi başboş-
ca ve haksız fiilleri doğuran ters ha-
kimden korur. Daha doğrusu toplum
bir yankısıdır. Fert bu rea-
lite ayak uydurmalıdır; zira toplum
da onun da payı vardır.

7 — «Tabiata ancak onun kanunları-
na uyularak üstün gelinir. Bacon'un bu
felsefemuralı cevabımızla çok ilgilidir.

Tabiat sebep-netice bağlantıları ile
bir kanunlar toplumdur. Kesin
bir sistem olan bu kanunların
kaldıkça kalmak, tabiata değil onda ba-
kılmaya aleyhine neticeler hasil eder.
Tabiat kanununu düzenliyen ve ona
uygun olan bir diğeri mevcuttur. Bu ha-
kim olgun insan, işte, bu birbirine
uygun olan kanunları bulmak ve onlardan
faydalanmak zaruretindedir. Sıcağı so-
ğukla, darbeyi mukavemetle, açlığı gı-
dulla, hastalığı ilaçla, kötülüğü i-
yiyle karşılamak tabiatın çeşitli kanun
larını kullanmak demektir.

8 — İnsanın fiillerinde ona sorum-
lu yükleten unsur niyettir». Niyetin
olması vicdanen bir tatmin ol-
ma beraber, neticenin düzgün olarak
çıkmasına da çalışılmalıdır. Yani
insan iyi niyetli olmak yetmez. Fi-
illerinin akibetini de kestirebilmemiz
Niyetimiz bizimle sınırlıdır; fa-
illerimiz bizden dışardadır ve baş-

kaları ile uzak ve yakın alâka halinde-
dir ve azçok sorumluluk taşırlar.

7 — Medeniyetin kesin bir ölçüsü
olamaz kanaatindeyiz. Esasen medeniyet,
insan zihin ve vicdanının daha iyi ve
yükseğe olan özleminden doğan çabasının
neticesinde hasil olmuş maddi ve mane-
vi bir seviyeyi işaret etmek için kullanı-
lır. Demek ki sınırlı ve belirli değildir
ve daima gelişme halindedir. Fakat, vic-
dan seviyelerinin birbirine yaklaşması
ve evrensellik bulması, medeniyetin öl-
çüsü olabilir, diyebiliriz.

8. — Ahlâkta «faydacılık - pragma-
tizma» görüşü cemiyet düzeni ile ilgili-
dir. Ahlaki bir fikir, cemiyet düzenini
kurabildiği takdirde faydalıdır. Hareket-
lerimizi idare etmekteki faydalılığı ile
değeri haizdir. Ahlâkta kanun yoktur.
Ahlâk kaide koyucudur ve hürriyet esas-
tır. Ahlâk hareketlerimizin hür olup ol-
madıklarını ve hür bir ruhtan ne gibi ha-
reketlerin doğabileceğini araştırır. Ah-
lâk, üstünleşmek isteyen «insanların ila-
hi san'atıdır». Ahlâk, kendi içimizde de-
rinleşmek, kendimizi hakkiyle aramasını
bilmektir. İlahi nizama, bu yolda içimiz-
de derinleşmekle varılacaktır.

Selâm ve sevgiler.

Sayın N. Pektekin - Eskişehir :

«Ruh ve Madde Mecmuasından çok
memnunum ve zevkle, büyük bir dik-
katle okumağa çalışıyorum» diyorsunuz.
Bütün arzumuz, etrafımıza, hayat müca-
delesinde onlara, yardımcı ve destek ol-
maktır. Tekâmülün icabettirdiği şartlara
uymakta birbirimizin elinden tutmak ve
öylece hizmet etmek gayemizdir. Teşek-
kür ederiz.

Arzunuza gelince: bu hususta çok
hakklısınız, Yüksek tebligata daha fazla
sahife ayırmak suretiyle siz dostlarımızın
açık bilgilerle yüz yüze gelmenizi te-
min etmek bizler için vazifedir. Celse
tetkikleri sahifemiz yeterli olmakla be-
raber, tebliğlerin miktarı artırılacaktır.

Selâm ve sevgiler.